

โครงการภาพยนตร์
เรื่อง
"รอด...หมายเลข ๒"

นาย ดาวร เกียรติชนานกร

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

ภาควิชาศิลปะการละคร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา ๒๕๓๖ - ๒๕๓๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....

(นายพิศิษฐ์ วิริยวัฒน์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

- ประธานกรรมการ
- กรรมการ
- กรรมการ
- กรรมการ
- กรรมการ
- กรรมการและเลขานุการ

.....
อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ภาพยนตร์บันเทิง เรื่อง "รอก...หมายเลข 2"

ชื่อ นายถาวร เกียรติธนากร ภาควิชานิเทศศิลป์

ปีการศึกษา 2536

บ ๑๑ ล ๑ ข ๑

ข้อปัญหา

"รอก...หมายเลข 2" ได้นำมาจากหนังสือเรื่อง "คนที่ 10" เขียนโดย แกรม กรีน ซึ่งเราหยิบยกแก่นเรื่องรองจากในฉากหนึ่งของหนังสือ มาเป็นแก่นเรื่องหลักในภาพยนตร์เรื่อง "รอก...หมายเลข 2" โดยให้แก่นเรื่องว่า "คนบางคนเป็นผู้สร้างกฎ และทำลายกฎที่ตนเองสร้างขึ้น" ซึ่งปัจจุบัน คนที่มีอำนาจอยู่ในมือคือผู้ที่สร้างกฎ แต่เพื่อกฎที่ตัวเองสร้างขึ้นนั้นมั่นคงและเป็นลึกลับด้วยตัวเองหรือพวกพ้อง และเพื่อให้ตัวโคจรจรูในเป้าหมาย เขาจะต้องทำลายกฎนั้น โดยหยิบเอาช่องว่างที่ตนเองได้เปรียบในสังคม (อำนาจ และความรู้) มาใช้

การนำเสนอ

ถ้าทำด้วยฟิล์มภาพยนตร์ 16 มิลลิเมตร สำเร็จเป็นฟิล์ม โทงนำเสนอกำแสดงและการที่สร้างขึ้นให้โจรแย่งแยกดินแดนจับตัวประกัน 4 คนมาขังไว้ โดยพวกโจรต้องการ 1 คนจาก 4 คนไปฆ่าเพื่อที่จะนำศพไปขู่กับทางฝ่ายราชการให้ปล่อยตัวหัวหน้าของพวกเขาออกมา โดยให้พวกตัวประกันตกลงกันเองว่า คนนั้น...จะเป็นใคร

แล้วหนึ่งในนั้นก็เป็นผู้ที่สร้างกฎ ที่จะจับสลากรเลือกคนไปตายขึ้นมา แต่เมื่อเขาเป็นคนจับสลากรใบนั้นขึ้นมาได้ เขาจึงต้องทำลายกฎที่ตัวเองสร้างขึ้น โดยหยิบเอาช่องว่างที่ตนเองได้เปรียบในสังคมมาใช้ เพื่อให้ตัวเองได้.....

.....รอก.....

กิตติกรรมบัตร

กว่าที่ภาพยนตร์เรื่อง "รอด...หมายเลข 2" จะสำเร็จไปได้ใน ข้าพเจ้าได้
รับความเมตตาจาก คณะจารย์ มิตรสหาย และรุ่นน้องจำนวนมาก

อันคับแค้น ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ และพี่ของข้าพเจ้า ที่ห่มเทหุ
อย่างให้ข้าพเจ้าสามารถสร้างสรรคงานศิลปะชิ้นนี้

ขอขอบพระคุณผู้มีอุปการคุณทุกท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

คุณวัลลภ อริยภาพ

อาจารย์สงวน วงศ์วิฑูรวิทย์

อาจารย์กิติ ศรรมณี

ขอขอบคุณ

สุรชัย กิจเกษมสิน

สุทธิศักดิ์ ภูกระคุณ

วิษณุ เรืองศิริ

ศุภพงศ์ เลิศนิยมชน

บรรพิน เรืองศิริ

อัจฉิมา มากแสง

วรศักดิ์ รังธีวงศ์

ศัญญา กล่อมการ

สมศักดิ์ ชิคเป่าง

ชญาอุษ วิทยานรีสานนท์

นักแสดงทุกท่าน

ป้าบ้านสูง และรุ่นน้องที่ช่วยกันทำให้ภาพยนตร์เรื่อง "รอด...หมายเลข 2"

รอดไปได้

คำนำ

เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๙๕๕ ปีครั้งที่ ๑ มันเป็นวันที่ข้าพเจ้าเสนอโครงเรื่อง ภาพยนตร์บันเทิงเรื่อง "รอด" แต่ข้าพเจ้ากลับไม่รอดสมชื่อหนึ่ง โครงการภาพยนตร์ เรื่องแรกของข้าพเจ้าจึงตกไป

"รอด...หมายเลข ๒" จึงเป็นทางออกให้กับข้าพเจ้าให้ได้แก้ตัวอีกครั้ง หนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้ทำอย่างเต็มที่ที่สุด ถึงแม้ว่างานภาพยนตร์เรื่องนี้จะต้องล่าช้าๆ กันมากกว่า ๒ ครั้งในหลายๆขั้นตอนก็ตาม

ถาวร เกียรติธนากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
บทที่ 1 บทภาพยนตร์.....	1
- โคลงเรื่องครั้งที่ 1.....	1
- วิจารณ์โคลงเรื่องครั้งที่ 1.....	3
- โคลงเรื่องครั้งที่ 2.....	5
- วิจารณ์โคลงเรื่องครั้งที่ 2.....	8
- โคลงเรื่องครั้งที่ 1 (รอดๆ).....	11
- วิจารณ์โคลงเรื่องครั้งที่ 1 (รอดๆ).....	15
- บทภาพยนตร์ครั้งที่ 1.....	16
- บทภาพยนตร์ครั้งที่ 2.....	36
- บทภาพยนตร์ครั้งที่ 3.....	61
- บทภาพยนตร์ครั้งที่ 4.....	80
บทที่ 2 การเตรียมการก่อนถ่ายทำ.....	93
- การออกแบบฉาก.....	94
- บทภาพ.....	101
บทที่ 3 การถ่ายทำ.....	126
- ภาพเบื้องหลังการถ่าย.....	128
- ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา.....	130
บทที่ 4 สรุปผลการสร้างภาพยนตร์.....	131
- ข้อเสนอแนะ.....	132
บรรณานุกรม.....	133

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องย่อ

ซุบ มาสมัครงานที่ร้านทำเหล็กกัก แห่งหนึ่ง เพื่อที่จะหนีคดี และเริ่มต้นชีวิตใหม่ วันนั้นเอง เขาได้ทำงานที่ร้านนี้ โดยง่าย ซึ่ง มันเป็นแผนของเอก หลานชายเจ้าของร้าน ที่คิดจะซุบ ร้านเหล็กกัก ของอา โดยวางแผนที่จะฆ่าอาของตัวเอง และทิม (สาวพิการ ลูกของเจ้าของร้าน) โดยโยนความผิดมาให้ซุบ

ในคืนนั้นเอง ซุบเห็นเจ้าของร้านถูกฆ่าและร่างรู้แผนร้ายความผิดของเอก ซุบต้องการจะหนี แต่ด้วยคุณธรรม เขาต้องช่วยทิพให้พ้นเงื้อมมือเอก แต่ซุบกลับเสียท่าเอก และถูกบังคับให้ฆ่าทิพ

เพื่อตัวเองเขาต้องหนียาวไกลเป็น ฆ่าทิพ แต่เป็นไม่มีลูก เพราะเอกต้องการเพียงแค่ลายนิ้วมือของซุบ " ทูม " เอกยิงทิพล้มลง และหันมาเอาปืนยิงซุบ แต่เหตุการณ์กลับตลึง ซุบเป็นฝ่ายได้เปรียบบ้าง และจับเอกเป็นตัวประกันไว้เพื่อจะต่อรองกัน แต่เหตุการณ์ ทำให้เขาต้องฆ่าลูกน้องของเอก : และเอกตาย

ซุบเอาเงินบางส่วน และรถเครื่อง หนีไปในคืนนั้น

วิจารณ์โครงเรื่องครั้งที่ ๑

- ให้ความรู้สึกของหนังมากขึ้น
- ให้มีการบีบบังคับตัวเอก (ซุบ) ว่าต้องรีบทำงาน
- ให้เอกรู้ว่าซุบเป็นโจร
- ให้รู้แล้วเป็นแผนที่ดีที่มีการเตรียมการมาอย่างดี
- ให้กำหนดบุคลิกตัวละครก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายนอก/กลางสี่แยก/ตอนเย็น

ซุบเดินไปตามระหว่างชอกรดที่กำลังติด ภาพในความคิดเขาเห็นชีวิต
เพื่อนของเขา กำลังจะจมน้ำตาย เขาเดินต่อไป ภาพที่ปรากฏต่อไป เขาเห็น
เสียงหวดกำลังกดชีวิตเพื่อนของเขาจมน้ำจนขาดใจ ซุบเดินไปถึงรถเบนซ์สี
ขาว เสียงหวดหันมามองซุบ ซุบยกปิ่นขึ้นเหนี่ยวไก "ตูม" เลือดสาดเต็ม
กระจกรด ซุบหยิบเฮโรอินจากกระเป๋าข้างใส่ร่างที่ไร้วิญญาณของเสียงหวด
เอาของมึงคืนไป...ไอ้สัตว์

ภายใน/ร้านเหล้าก๊ากกัน/ตอนเย็น

สะกิดไฟจากหลอดเชื่อมเหล้ากระจายหึ่งบั้งเต็มหน้าก๊ากกันไฟ
เฮีย...ไอ้โง่ไปคูที่หน้าร้านชื่อว่าใครมา
เสียงไอ้เทพเพื่อนร่วมงาน ซุบวางหน้าก๊ากกันไฟลงและลุกออกไปดูข้างหน้า
ร้าน เขาเห็นตำรวจยืนคุยอยู่กับอาแสง เจ้าของร้านเหล้าก๊ากกันไฟ ซุบซังกแต่อาแสง
ก๊ากมือเรียกให้ซุบเขาไปหา ซุบหยุดไม่กล้าเดินต่อ อาแสงเรียกเขาอีกซุบจึงเอา
มือป้ายหน้าให้ค่าแล้วเดินเข้าไป ซุบก้มหน้าไม่กล้าสบตากับตำรวจ อาแสงจึง
บอกให้ไปตามเอกหลานชายของเขาให้มาหาผู้หมวดยศ

เทพเธอ

ทิพหญิงสาวตาบอดลูกบุญธรรมของอาแสงที่กษณะที่นั่งจัดขาให้พ่อของเธออยู่
เทพบิดประคองซุบแล้วเดินเข้ามาขอขาแก้ปวดหัวกับทิพ เธอเอื้อมไปหยิบขาให้
เทพถามถึงอาการของอาแสงว่าเป็นอย่างไรบ้าง ทิพจึงบอกว่าเทพว่าไป ^{ซุบรอนพี10ก}สำมะเร
เทเมา ทำให้อาแสงต้องกลุ้มใจบ่อยๆ แดมเมื่อวานที่เอกยังเมาแล้วยิงหมาของ
อาเขาอีก เทพไม่ได้สนใจง้ออะไรนักเพียงแต่เออๆ ออๆ ส่วนมือของเขานั้น
กำลังเปลี่ยนขาให้หวด ทิพพูดเสร็จก็เปิดขวดยามาเตรียมไว้ในกล่อง

เลือกโลกชิมใส่ซาซุบ ซุบแปลกใจมองไปรอบๆ เห็นเท้าของเทพโผล่ออกมา
ฮีบอกเอ้ย เทพหงุดหงิดที่ทำเสียแพน เขาหนีบีนของซุบออกมาอีกที่
"ตรรัก ตรัก " เทพขึ้นนกหันบินไปทางทิพ หันหันไปทางเสียง ซุบฮีบออกมาจากหมอน
ข้างออกมา เทพจะหันเป็นมาทางซุบ " ซุบ หมอนเฝ้าไปที่แขน เทพลั่นโกพลาด
" คูม " ทิพหลบออกมาที่มุมห้องร้องเรียกอาแสง ซุบเฝ้าหมอนไปที่หน้าเทพนุ่นกระ
ฉาย เทพเสียหลัก ซุบปล่อยหมอนเข้าไปจับบีนเทพ แล้วตีเข้าไปได้มือ บีนหลุดออก
ไป จึงเกิดการต่อสู้ ระหว่างซุบกับเทพแต่เป็นอีกกระบอที่อยู่อีกทางเเองเทพเกิดลั่น
ใส่เทพตาย

เรื่องมันไม่จบง่ายๆหรอกซุบ
เอกผู้ลั่นบินมาที่ซุบแล้วค่อยๆเดินมา ซุบจะหนีบีนที่อยู่อีกทางเเองแต่เอก
ยังตักไว้ก่อน

เราชิงเหลือเกมส์ที่ต้องเล่นกันอีก
เอกเอาบีนจ้อหัวซุบ บอกให้หนีบีนที่อีกทางเเองออกมาส่งให้เอก
แก่จะเล่นอะไรอีกเนี่ย
ซุบถามเอกเอาบีนจ้อที่ขมับ แล้วบังคับให้ซุบเดินไปทางฮีบอกนั้น เมื่อใกล้จะ
ถึงทิพ เอกปล่อยบีนของอาแสงหล่นพื้นแล้วเตะไปทางทิพ
" หนีบมันซะฮีบอก ทางเดียวที่มึงจะรอด เอกพูดพร้อมหลบเข้าด้านหลัง
ซุบ " ทำใจ มีเอกทำอวดนี่ " ทิพพูดว่าให้พอละ
ก็อาเลือกรักมึงนี่ เอกบอกแผนการที่จะฆ่าอาและทิพโดยให้ซุบเป็นแพะ
รับบาป เพื่อที่เอกจะได้ร้านและทรัพย์สินทั้งหมด
" เอานี่บีนของมึง เอกยื่นบีนให้ซุบแล้วบังคับให้ซุบกลับทิพยิงกันเอง
"เร็วเต้ ไม่งั้นกูยิงนะมึง " เอกตะโกน
ทิพกลัวเริ่มเหนียวใจ ซุบลั่นใจแต่บีนไม่มีกระสุนซุบหลบ " คูม "ทิพยิงเอกล้ม
ลง

ซุบเอาเงินไปบางส่วนและรถเครื่องขับหนีไป

ผู้หมวดส่งสัยในตัวซุบ แต่พอเคื่อกเดินมาโอบไหล่ซุบ อาแสงจึงขอตัวกลับ
 เข้าไปในร้านและบอกให้ซุบกลับเข้าไปทำงานได้ ซุบจึงเดินจากมา ผู้หมวด-
 ขอโทษเอกที่มาเข้ามาไม่ทันที่นัดไว้ เอกก็ไม่ว่าอะไรผู้หมวดจึงถามเรื่องของ
 ซุบว่าเหมือนมือปืนที่ฆ่าเสี่ยค้ายา เอกแก้ตัวให้ซุบกับผู้หมวดว่าไม่ต้องไปสนใจ
 ไอ้โบ้มันหรอก มันทำงานที่นั่นได้นานแล้วสนใจกับไอ้เทพมันคิดว่าที่มันจะต้องเข้าไป
 ในเมืองกับเราวันนี้ พุคจบเอกอีตะโกนเรียกไอ้เทพให้มาขับรถให้และบอกฝากบ้าน
 กับไอ้โบ้ให้ดูแลด้วย แล้วขว่างกุญแจร้านให้

อาแสงนั่งนับเงินอยู่บนโต๊ะหน้าร้าน ทิพสาวตามอดเดินมาที่โต๊ะบอกว่า
 ถึงเวสากินยาแล้ว อาแสงยิ้มให้กินยาอย่างว่าง่ายแล้วก็นั่งนับเงินต่อโดยไม่รู้ว่า
 ซุบแอบมอสอยู่ห่างๆ
 ภายในห้องเจ้าของร้าน/กลางคืน

อาแสงนอนสลบอยู่บนเตียง เทพใส่ถุงมือหยิบหมอนข้างปิดหน้าอาแสงแล้ว
 เอาเป็นยิงจ่อไปที่หมอน "ตุบ" เทพเอาหมอนทิ้งไว้ใต้เตียงแล้วจับอาแสงพลิกตัว
 ตะแคงแล้วเอาผ้าคลุมไว้ เทพหยิบปืนอาแสงที่ใต้หมอน
 ภายใน/ห้องซุบ/กลางคืน

ซุบ เก็บเสื้อผ้าที่มือยังไม่ก็ซุกแล้วเอ้อมมือเข้าไปใต้อุ้งเท้าจะหยิบปืนความเท่าไร
 ก็ไม่เจอ พลิกพลิกดูก็ไม่เจอ
 ภายใน/ห้องเจ้าของร้าน/กลางคืน

ซุบ เปิดประตูองเข้าไปในห้องคลานหลบหลังเตียงอาแสงไปที่โต๊ะเครื่อง
 แป้งค่อยๆเปิดลิ้นชักแต่ไม่เจอเงินหรือของมีค่าเลย ซุบเปิดลิ้นชักต่างๆ ก็ไม่เจอ
 อีก เขาคลานไปที่ตู้เสื้อผ้า

เออ... ดีมาก เข้ามาอีก เข้ามา
 เทพกำปืนแน่นหลบอยู่หลังที่เปลี่ยนเสื้อผ้า เขารอให้เทพเข้ามาใกล้อีก
 มีเสียงฝีเท้ามา ซุบหลบเข้าไปใต้เตียงของอาแสง ทิพเปิดประตูเข้ามาเดินคลา
 มาที่เตียงบอกกับร่างของอาแสง เล่าถึงผืนร้ายของตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจารณ์โครงเรื่องครั้งที่ ๒

- เชย
- เหมือนเอาหลายๆเรื่องมาผสมกัน
- ให้เสนอเรื่องใหม่
- น่าจะเอามาจากหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รอต... หมายถึงเลข 2

S E C O N D M A N

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PLOT

โจรแบ่งแยกดินแดน ปล้นธนาคาร และจับตัวประกันมา 6 คน มาขังไว้ในบ้านร้าง กลางสวนยาง พวกเขาต้องการคนอีก 2 คน มาฆ่าแล้วส่งศพทั้งสองไปปูทางฝ่ายตำรวจให้ ปล่อยหัวหน้าของพวกมันออกมา แล้ว 2 จาก 6 คนนั้นจะเป็นใคร

คนในกลุ่มนั้นตกลงที่จะใช้วิธีการ จับสลาก เลือกคนที่จะไปตายแทนพวกเขา นักร้อง คาเฟ่และนายจับสลาก 2 ไม่นั้นได้ แต่... นายเขารวยพอที่จะซื้อชีวิตของตนโดย... เบลีเยนให้จรัลเสมียนธนาคารจี้โรคไปตายแทน โดยแลกกับทรัพย์สินที่มีอยู่ทั้งหมดยกให้แม่ และน้องสาวของจรัล

บุคลิกตัวละคร

ประทีพ

อาชีพทนาย อายุ 25 ปี เป็นคนรวย หน้าตาดี ฉลาด สามารถมองคนออก ชอบอวดรวย แต่เป็นที่รักของทุกคน ไม่ไว้ใจใคร ซีเรียส คิดถึงแต่เรื่องอนาคต ไม่เคยคิดเรื่อง ในอดีต เป็นคนเสแสร้ง เห็นแก่ตัว ไม่เห็นใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ขี้ขลาด มีเล่ห์เหลี่ยม ชอบดูถูกคนอื่น แสดงตัวว่าเป็นสุภาพบุรุษ จิตนิสัยชอบพูดแบบทนาย

~~จรัส~~ พิธีห

เสมียนธนาคาร อายุ 25 ปี เป็นคนเข้มแข็ง เจ็บขบริม ถ่อมตัว รักครอบครัว ไม่ห่วงตนเอง ไม่ชอบยุ่งกับใคร เชื่องมั่นในตัวเอง พอมมีโรคประจำตัว

สุวิดิ
ชัยยศ

บัณฑิตอำเภอ อายุ 25 ปี มีความเป็นผู้นำชอบปกป้องคน ไม่ชอบให้ใครข่ม ใจเย็น เห็นใจเพื่อนมนุษย์

ชุม

ชาวประมง อายุ 23 ปี ตัวใหญ่ โผงผาง จริงใจ ชอบเสียง ซื่อสัตย์ ไม่ฉลาด จบ ป.6

~~กานต์~~

~~นักร้องคาเฟ่ อายุ 20 ปี กล้ารับความจริงบ้าผู้หญิง จบม.6 ทำอะไรไม่ค่อยคิด ไม่ชอบความอยู่ดีธรรม พูดจาขี้หวาน~~

ระยิ

ผู้นำกองโจร อายุ 28 ปี รักพวกรักพ้อง มีความเป็นสุภาพบุรุษ ฉลาด มีการศึกษาดี มีอุดมการณ์ แต่หัวรุนแรง

เกียรติ

ผู้จัดการฝ่ายการเงิน อายุ 28 ปี ชอบคิดเรื่องเก่า ๆ ชอบแก้ตัวน้ำขุ่น หวงของ ไม่กล้าแสดงตนว่าขี้ขลาด ไม่ชอบคนขัดคอ มองคนในแง่ร้าย รวย ขี้ลืม

โครงเรื่อง

วันที่ 19 ตุลาคม ชาย 6 คนถูกพวกโจรคุมตัวเดินเข้ามาในป่าพวกเขาเหนื่อยและหิว บางคนมาดื่มน้ำ เกียรติผู้จัดการฝ่ายการเงินเพื่อนของประทิว เขาขาดเงินที่ขาเขาเดินต่อไปอีกไม่ไหว

" ปัง " เสียงปืนดังขึ้น

วันที่ 20 ตุลาคม ในห้องขังบ้านร้างกลางสวนยาง เหลือเพียง 5 คนเท่านั้นในห้อง จรัล เสมียนธนาคารหนุ่มเดินเข้าไปขออนุหรีกับครูประทิว ทนายความหนุ่มที่วยที่สุดในกลุ่มตัวประกันทั้งหมด จรัลจุดสูบแต่สูบมันไม่ไหว เขาโอ้อวดว่าทำจะแยแล้วเขาก็ถูกจากคุณประทิวไปที่หน้าตากลูกรงของห้องลำพังเพียงคนเดียว ส่วนปลัดยศเขาก็กำลังคุยอยู่กับนายชมชาวประมง ซึ่งขาดเงินที่แขนและนักร้องคาเฟ่ เกี่ยวกับเรื่องพวกโจรที่อยู่ข้างนอกว่าเค้าควรจะทำอะไรกับทุกคนทั้งหมดไป หลังจากที่ได้อำนาจของพวกมันกลับมา ประทิวชมมองปลัดแล้วเดินเข้ามานั่งรวมกลุ่มกับพวกปลัดยศ

เสียงไซ้ต้องประตูดังขึ้น คนในกลุ่มเงยบลงผู้นำกลุ่มโจรและลูกน้องซึ่งใส่หน้ากากเรือนทองของเกียรติและผู้จัดการ ถือปืนเดินเข้ามาแล้วบอกกับทุกคนว่า เขาต้องกาผู้เสียสละ 2 คน ให้ตกลงกันว่าจะจะเป็นใคร เมื่อเขาออกไปความเงยได้ปกคลุมห้องนั้นอยู่นาน

ชาวประมงเป็นผู้ทำ ความเงยนั้น

" เอ๊ะ เราต้องการอาสาสมัครด้วยรีเปล่า "

ทุกคนเงย ประทิวจึงเสนอให้จับสลากกัน ซึ่งคนส่วนใหญ่ก็เห็นว่ายุติธรรมที่สุด ปลัดเห็นด้วย จึงฉีกสมุด โทรศัพท์ที่เขาพกติดตัวอยู่ แล้วขอปากกาจากประทิวมากากกลางในกระดาษ 2 ใบ แล้วนำสลากทั้งหมดใส่ในร่องเท้าของเขา โดยให้จับสลากเรียงตามตัวอักษรของชื่อ

นักร้องเป็นคนจับก่อน " โดนแล้ว " เขาทรุดตัวนั่งลงคลำหาอนุหรียึดเข้าปาก แต่ลืมจุด ประทิวรู้สึกปลอดภัยขึ้น จรัลเป็นคนจับสลากถัดมา คลี่ดูเสรีก็พูดออกมาอย่างง่าย ๆ ไม่แสดงความดีใจ ประทิวไม่กระสับกระส่าย ถึงตาของปลัดยศเข้าหยิบสลากชิ้นแรกที่นิ้วแตะเขาไม่โดน พวกเขาทำให้ประทิวรู้สึกว่าจะลากใบนั้นเป็นของเขา เหลือสลากอยู่เพียง 2

ใบ ประทิวจะเป็นคนจับคนต่อไป เขาหยิบสลากขึ้นมาชิ้นหนึ่ง แต่เขาก็มันลงไปแล้วหยิบ

ใบใหม่

" ดูแล้วนิคุณทนาย " ชาวประมงประท้วง

" ผมยังไม่ได้ดู " ประทิวบอก " ผมเป็นพยานได้ " ปลัดยศพูด

ประทิวคลี่มันออกในใบนั้นมิกากบาท นักร้องจึงแยกให้ประทิวานั่งข้างเขา

" ไม่ พวกคุณไม่สามารถบังคับ ผมตายแทนพวกคุณที่เหวี่ยงได้หรอก " เขาขว้างสลากทิ้ง

พักพวกมองดูเขาด้วยความตื่นตลึง ประทิวยังคงพรวดต่อ นักร้องคาเฟ่เตือนประทิวให้สงบสติ แต่เขากลับประกาศว่า ใครก็ตามที่รับสลากใบนี้ผมให้ 1 ล้านบาท เขาก้าวเดินไปหาคนโน้น คนนี้ เขาอ้อนวอน เพื่อน ๆ มองดูเขาอย่างคาดไม่ถึง

" สงบสติซะบ้างเถอะ คุณประทิว " ปลัดยศบอก " ลองนึกดูสิว่าใครจะยอมเอาชีวิตแลกกับเงินที่เขาไม่มีโอกาสจะได้ใช้ "

" ผมจะให้ทุกอย่างที่ผมมีอยู่ " ประทิวเปลี่ยนข้อเสนอ

ชาวประมงทนมั้ไหวจึงตะคอกให้ประทิวนั่งลง แล้วหยุดพูด ทันใดนั้น

" ลองพูดมาซิว่ามีอะไรบ้าง ผมอาจจะซื้อก็ได้ " จรัลพูดแต่คนอื่นคิดว่าจรัลล้อประทิวเล่น แต่เขาเอาจริงโดยทำพินัยกรรมให้กับน้องและแม่ของเขา

" ไม่ยุติธรรมเลยนี่ว่า " นักร้องโวย และน้อยใจที่เขาไม่รวยพอที่จะซื้อชีวิตของเขาได้

จรัลบอกให้ประทิวบอกความจริงเกี่ยวกับเรื่องที่พัยสมบัติที่เขาซื้อทั้งหมด และให้โอนทรัพย์สินที่ประทิวมีให้กับแม่และน้องสาวของเขา โดยให้ ปลัดยศ และชุม เข็นตั้ชื่อเป็นพยาน และให้ปลัดเก็บเอกสารนี้ไว้

กลางสวนยาง จรัลกำสลากเข้ากับมือ แล้วออกเดินไปพร้อมกับนักร้องคาเฟ่ และโจรเข้าไปในสวนยางที่มีดทับ

จบ

วิจารณ์โครงเรื่องครั้งที่ ๑ (รอด...หมายเลข ๒)

- แคนเรื่องน่าสนใจ
- บุคคลตัวละครไม่ส่งผลกระทบต่อหนึ่ง
- ให้เพิ่มตอนจบให้มีบทสรุปที่ดีกว่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์

ภายนอก / ส่วนภายใน / กลางวัน

1. ใกล้ (มุมต่ำ) เฝ้ามองจากตึ้นข้างชั้นซูปเปอร์ ค้านล่าง เฝ้าม 19 ตุลาคม พ.ศ.2534 เห็นเท้าคนเดินหลายคนผ่านไป

ตัดไป

2. ปานกลาง พวกเขาเดินนำหน้ากานต์และจรัสมา ผ่านเร่งเท้าเดินแข่งคนข้างหลังมา

ผาน " โอ้พวกธนาคารระยำ...ดู "

เขาดูย่น้ำลายใส่หน้าจรัสแล้วเดินแข่งไป จรัสหยุดยืนเฉย ๆ

โจรที่อยู่คานหลังตะโกนมา

โจร " เดินไป...เดินไป "

จรัสเดินต่อไป ประทิวและปลัดเดินประกองเกียรติมาอยู่คานหลัง

จรัส

เกียรติ " ผมเดินไม่ไหวแล้วประทิว "

เขามองไปทางเพื่อน

ประทิว " ...ผมก็เหมือนกัน "

ปลัด " หน่ออีกเหนื่อยเดอะครับ "

เกียรติ " ผมเดินไม่ไหวจริง ๆ "

ประทิว " เราพักก่อนละกัน "

กว้าง ส่วนภายใน เห็นคนเดินอยู่ไกลลิบ (เสียงออฟชั่นดังเข้ามา)

โจร " ลุกขึ้น ลุกขึ้นเดี๋ยวนี้ "

ปลัด " เค้าไปไม่ไหวแล้วครับ "

จางออก

ชื่อเรื่อง " รอด ... หมายเลข 2 "

เสียง

" ตูม " เสียงปิ่นพร้อมชื่อเรื่อง

ชื่อผู้แสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายนอก / ส่วนข้าง / กลางคืน

กว้าง ส่วนข้างรถซึก มีแสงไฟอยู่ไกล ๆ ขึ้นซูปเปอร์ ใต้เฟรม 5.15
น. 20 ตุลาคม

ตัดไป

ภายใน / บ้านร้าง / กลางคืน

กว้าง; แสงส่องทะลุกรมตาข่ายที่พวกโจรทำเอาไว้ ห้องนั้นอับชื้น มัน
เป็นบ้านร้างของชาวสวนที่ถูกพวกโจรปล้นมา แล้วตัดเพลงมา
เป็นห้องขังตัวประกันไว้ ฝาน นอนหลับอยู่บนโต๊ะไม้ ซึ่งมีโคม
ไฟเปิดอยู่เหนือโต๊ะนั้น ทุกคนหลับหมดแล้ว เหลือแต่เสมียนหนุ่ม
ร่างผอม เขานั่งกอดเข้า ไอโซลก ๆ อยู่ตรงหน้าต่าง ประ
กอบกับเสียงฝนตกห่า ๆ

ประทิว

" นอนไม่หลับหรือคุณ "

เขาลุกจากอีกมุมห้องไปหาจรัล
จรัลพยักหน้า

ประทิว

" ผมก็เหมือนกัน นอนแล้วมันปวดหลังยังงี้ก็ไมรู "

เขาจับหลังบิดตัว แล้วนั่งลงข้างจรัล

ตัดไป

ปานกลาง

(หู ซ้อต) ประทิว กับ จรัล

จรัล

" คุณเป็นเพื่อนกับผู้จัดการหรือ "

ประทิว

" ใช่.. เราเคยเรียนที่อังกฤษด้วยกัน แต่คนละคณะ ผมเรียน
ทนาย แต่เค้าเรียนบริหาร แล้วคุณหละ ทำหน้าที่อะไรในธนาคาร
การนั้น "

ตัดไป

ใกล้

หน้าจรัล (มีเสียงออสขึ้นจากประทิว)

จรัล

" ผมเป็นเสมียน "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประทีว

" คุณไม่ใช้คนที่นี้ใช้มี๊ยะ "

จรัล

" ผมมาทำงานที่นี้ได้ปีกว่าแล้ว "

ใกล้

หน้าประทีว มีแปดกกราวนเป็นจรัล

ประทีว

" คุณรู้จักอำเภอ ไม้ "

จรัล

" ไม้รู้ชื่ "

ประทีว

" คุณไม่รู้จักอำเภอเหนือ อยู่ตรงถนนใหญ่ที่ออกจากสถานีรถไฟ
ใจหละ "

ตัดไป

ปานกลาง

(หญิงชื่อต)

จรัล

" ไม่เคยได้ยินเลย "

เขาตอบเสียงขุ่น ๆ แล้วไอโซลก ๆ แห้ง ๆ อยู่นาน

ประทีว

" งั้นคุณก็ไม่วู้จักบ้านผมซินะ บ้านผมอยู่อำเภอ คุณจะซัก 2 กิโลเมตร
จากอนามัย ตามใคร ใครก็รู้จัก "

จรัล

" ผมคิดว่าคุณมาจากกรุงเทพฯ ซะอีก "

ประทีว

" ผมทำงานที่นั่น "

" ไว้ตอนเกษียณแล้วผมถึงจะมาอยู่ที่นี่ พ่อผมตั้งบ้านไว้หลังหนึ่ง
บ้านที่ปู่ผมตั้งไว้ให้พ่อผมอีกที "

จรัล

" พ่อคุณทำงานอะไรเหรอ "

เขาดามอย่างไม่ค่อยใส่ใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประทีพ

" นายความ "

จรัล

" แล้วปู่คุณหละ "

ประทีพ

" นายเหมือนกัน "

จรัล

" ผมว่ามันเหมาะกับคนบางคนเท่านั้น "

" แต่สำหรับผมคงไม่ไหว มันวุ่นวายเกินไป "

ประทีพ

" ผมจะวาทกรรมบ้านกับสวนของผมในคู "

ตัดไป

ใกล้

หน้าจรัล มีแม่เหล็กกราวนเป็นประทีพ

จรัล

" ช่างเถอะ อย่ายุ่งยากเลย มันเป็นบ้านของคุณไม่ใช่บ้านผม "

จรัลไอโซลค ๆ อีกร แล้วกดมือที่รูปลงบนหัวเข้า

ตัดไป

กว้าง

เห็นในห้องทั้งหมด

ผ่าน

" โอ้ย ไอ้เหี้ย " (สำเนียงใต้)

ผ่านตกใจลุกจากโต๊ะ เอามือค้ำที่สนคอ ปลัดลุกขึ้นจากที่นั่งไปดู

ปลัด

" เป็นอะไร เหนือคุณ "

ผ่าน

" ตะขบมันตอยกอนผม "

ตัดไป

ปานกลาง

หน้าปลัด

ปลัด

" ไหนคูชิ "

ปลัดแกะมือของฝานออกกฎ

ตัดไป

ปานกลางไกล

(แหวนสายตาปลัด)

ปลัด

" ไม่เห็นมีรอยอะไรเลย "

ฝานหันหน้ามา

ฝาน

" เมื่อกี้ผมยังจับโคนมันเลย "

ตัดไป

ปานกลาง

(ทรีช็อต) เห็นปลัดและฝานมีกานต์ เป็นแม่ลี้ครรวาน

ปลัด

" แต่ไม่เห็นมีรอยอะไรเลยนะคุณ "

กานต์

" นี่ไงตะขาบ "

กานต์โยนของไปทางฝาน

ฝาน

" เฮ้ย ย "

กานต์

" ร้องชะตั้นเลย คุณจะหลับจะนอน "

ปลัด

" โอ้ กิ่งกือนี้ "

เขาเดินเข้าไปดู

ตัดไป

กว้าง

(มุ่มต่ำ) เห็นเท้าเหยียบกิ่งกือ มีลรัลเป็นแม่ลี้ครรวาน

ฝาน

" นี่แหนะ "

" ทำงูตกใจหมด "

ตัดไป

ปานกลาง หน้ากานต์
กานต์
" ที่หลังคูให้ตีชะก่อน แล้วค่อยร้องไวชวาย "
(มีเสียงไอโชลก ๆ ดังเข้ามา)

ตัดไป

ปานกลาง ผ่าน มีแพล็ดกราวน์เป็นกานต์
ผ่าน
" ก็คลำ ๆ ดูเห็นมันขาเขอะ แม่ง... คิดว่าตะขาบ นอน
ผิดที่ผิดถิ่นอย่างเนี่ย ใครจะไปรู้ เพราะไอแพงค์ระขำนั้น "

ผ่านมองไปทางจรัล

กานต์

" อ้อ่าไปว่าอะไรเลย เรามันช่วยเอง "

ผ่านนั่งก่อนจะพูด

ผ่าน

" ทำไม ไอพวกตำรวจมันไม่รู้เลยเหรว่าพวกเรายู่ที่นี่ "
เขามองมาทางปลัด กลองแพนตามมา

ปลัด

" นั่นสิ "

ตัดไป

อินเสรีท
กว้าง

ประทิวมองปลัด

เห็นทุกคนในห้อง

กานต์

" เราจะรอดรีเปลาครับคุณปลัด "

เสียงเขาฉีเรียสขึ้น

ปลัด

" ผมว่า... พวกมันต้องการจับพวกเรามาเป็นตัวประกันไว้ต่อ
รองกับตำรวจ พวกมันคงไม่ฆ่าเราหรอก "

ประทีป

" แลร์เรียรติ...เพื่อนผมแหละ "

เสียงโซ่คล้องประตู

"ครีค...ค...ค "

ทุกคนในห้องเงิบ ประตูเปิดออก ลมพัดโคมไฟไหว "

ตัดไป

20. ปานกลาง

โจรถือปืนเดินเข้ามา มันใส่นาฬิกาเรือนทองของเกียรติเพื่อน
ของประทีปด้วย

เสียง

เงิบ (ทุกคนเงิบ)

ระยี่ ผู้นำโจรเดินเข้ามาตรงกลางห้อง กล้องดอลลี่ตาม ระยี่
มองทุกคน

ระยี่

" เราต้องการผู้เสียสละ 2 คน เราไม่สนใจว่าจะเป็นคนไหน
พวกคุณตกลงกันเองว่าจะใคร...เราจะส่งศพของคุณไปให้
กรมตำรวจดูแล...ผมจะให้เวลาพวกคุณ 20 นาทีตกลงมัย "

ตัดไป

21. ปานกลาง

(แทนสายการระยี่) เห็นตัวประกันแต่ละคน

ตัดไป

22. ปานกลาง

(ทุ่ข้อ) ระยี่กับลูกน้อง

ระยี่

" อีก 20 นาที เจอกัน "

ขอขอบคุณล่วงหน้า "

ระยี่เดินออกประตูไป ส่วนลูกน้องหันมายิ้มเหาะกับพวกตัวประกัน
กัน แล้วบิดประตูคล้องโซ่ไว้เหมือนเดิม

ตัดไป

23. ใกล้

กล้องแทนตามหน้าแต่ละคน ไม่มีใครพูดอะไร จนไปถึงผ่าน

ผ่าน

" ไอ้แหง มึงนั่นแหละที่จะต้องไปคนเดียว เพราะธนาคารของมึง
ที่ทำให้พวกกูต้องเป็นอย่างนี้ "

ตัดไป

๒๔. ปานกลาง

หน้าปลัด

ปลัด

" ไม่ได้หรอก มันไม่ยุติธรรม เค้าไม่รู้เรื่องที่พวกโจรมาปล้น
ซะหน่อย "

๒๕. อินเสรีท

มทเจ้ารัล

ตัดไป

๒๖. ปานกลาง

หน้าผ่าน

ผ่าน

" แล้วใครจะไปหละ "

ตัดไป

๒๗ ปานกลาง

หน้าปลัด เห็นปลัดหุด แล้วแทนไปที่ชุมฟาน

ปลัด

" ไม่มีใครอาสาหะออก พวกเราต้องจับสลากกัน "

เขามองไปที่ผ่าน

ตัดไป

๒๘. ปานกลาง

หน้าประทิว

ประทิว

" ยุติธรรมที่สุด ผมเห็นด้วยกับการจับสลาก "

๒๙. ปานกลาง

หน้าชุมฟาน

ชุมฟาน

" ผมว่าบั้นเผลกันเลยดีกว่า เร็วดี "

ตัดไป

๓๐. ปานกลาง

หน้ากานต์

กานต์

" โอ้ มันจะเล่นยังไง "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปตัดไปประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

31. ปานกลาง ... หน้าปลัด

ปลัด

" วิธีเดียว ที่จะได้ผลก็คือการจับสลาก เขาหยิบสมุดโทรศัพท์
ที่พกติดตัว ถู้ออกมา 5 แผ่น

ปลัด

" ขอขมปากกาหน่อยสิครับคุณประทีพ "

ปลัดรับปากกาแล้วกนกขากลงกระดาศ 2 ใบ แล้วม้วนทีละ
แผ่น แล้วคลุกเคล้ากัน

อินเสริท

ปากกา กานนกระดาศ 2 ใบ, หน้าประทีพ (ไม่ไว้ใจ)

ตัดไป

32. ใกล้

หน้าประทีพ

ประทีพ

" ผมช่วยครับ "

เขาก้มลง ้วยปลัดเกล้าสลาก

เกล้าสลาก

อินเสริท

ตัดไป

33. ปานกลาง

ปลัดดอกรองเท้า แล้วนำสลากใส่เข้าไป

ตัดไป

34. กว้าง

เห็นทุกคนในห้อง

ปลัด

" เดี่ยว... พวกคุณชื่ออะไรกัน "

กานน

" มันเกี่ยวกับกศรจับสลากตรงไหนเนี่ย "

ปลัด

" เราจะใช้วิธีการจับตามตัวอักษรตัวแรกของชื่อ "

" ผมชื่อชัยยศ นี่คุณประทีพ นายอะไร "

ปลัดมองผ่านไปที่ฝาน

ฝาน

" ฝาน "

ปลัด

" แล้วคุณล่ะ ชื่ออะไร "

เขามองที่จรัล

ตัดไป

35. ใกล้

หน้าจรัล

จรัล

"จรัล "

ตัดไป

36. ปานกลาง

ประทีพตามกานต์มั่ง

ประทีพ

"คุณหละ "

ตัดไป

37. ใกล้

กานต์หน้าเสียด

" เออ... "

กานต์ครีบก "

ตัดไป

38. กว้าง

เห็นทุกคน

ปลัด

" จิน กานต์ คุณเป็นคนจับก่อน ความสวยจรัล ผม คุณประทีพ และผาน "

กานต์เดินเข้ามาล้วงมือเข้าไปในร่องเท้าอย่างฉับไว

ตัดไป

39. ใกล้

มือกานต์เชี่ยกนอย่างระวังจากนั้นจึงหยิบขึ้นมาขึ้นหนึ่ง กล้อง ที่ไว้รับหน้ากานต์เขาม้วนกระดาษออกช้าๆ ขณะก้มลงมองดู สีหน้าจรัล

กานต์

"โดนแล้ว"

เขาทรุดตัวลงนั่ง

ตัดไป

40. ใกล้

กานต์กล่าวหรือยัด เข้าปากแต่ถึงจุด

ตัดไป

41. ใกล้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

แนวระหัดฉายแววดีใจ (เล็กๆ)

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

42. ปานกลาง	หน้าซุบ ซุบ "ไอ้เห้ง ตามึง"	ตัดไป
43. ปานกลาง	จรัลเดินเข้ามาดวงสลาก	ตัดไป
44. โกล้	เขาหยิบสลากขึ้นมา	ตัดไป
45. ปานกลาง	จรัลถือสลากว่างเปล่า ๗๗ ให้คนในกลุ่มดู เขาไม่แสดงความ ศรัทธา แล้วเดินกลับไปหน้าต่าเหมือนเดิม	ตัดไป
46. โกล้	ประทีปเริ่มกระดกกระสาย	ตัดไป
47. โกล้	หน้าปลัดยศ	ตัดไป
48. โกล้มาก	สลากถูกนิ้วแตะแล้วหยิบเลย	ตัดไป
49. ปานกลาง	หน้าปลัดยศสลาก ปลัด "ไม่โดน" เขาดอนหายใจ แล้วยกให้คนอื่นดู	ตัดไป
50. โกล้มาก	สลากเหลืออยู่ 2 ซีน	ตัดไป
51. โกล้	หน้าประทีป	ตัดไป
52. โกล้	มือหยิบสลากออกไป	ตัดไป
53. โกล้	หน้าประทีป	ตัดไป
54. โกล้	สลากอันเก่าถูกทิ้งเข้ารองเท้า แล้วหยิบอันใหม่ไป	ตัดไป

54. โกล้ เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ให้ผู้เห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกกรณีในการนำไปใช้

ใกล้

หน้าซุบ

ซุบ

"คุณอยู่แล้วนี่"

ตัดไป

ใกล้

หน้าประทิว

ประทิว

"ผมยังไม่ได้อะ"

ตัดไป

ปานกลาง

หน้าปลัด

ปลัด

"ผมเป็นทนายได้"

ตัดไป

ใกล้

ประตูลี่สลากออกมา ในนั้นมีอากาศ

ตัดไป

ปานกลาง

กานต์ เขยิบตัวให้

กานต์

"มานั่งกับผมตรงนี่"

ตัดไป

ปานกลาง

ประตูปฎิเสธ

ประทิว

"ไม่"

เขาหันไปตอบ

"ไม่"

เขาเหวี่ยงสลากลงกับพื้นโววาย

"ผมไม่เห็นด้วยกับการจับสลากเลย พวกคุณไม่สามารถบังคับ

ให้ผมตายแทนพวกคุณได้หรอก"

ตัดไป

ปานกลาง

หน้าปลัดแปลกใจ

ตัดไป

ปานกลาง

หน้าปลัดแปลกใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้

ไปว่ากรณินี้จาก ทั้งสิ้น อีกนี้หน้าให้ข้อมูล เนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปานกลาง ผ่านเลื่อนประทิว

"นั่งลงก่อนนะ ใจเย็นๆ"

ตัดไป

กว้าง

ประเทิวคั้ง

ประเทิว

"พวกคุณทำอย่างนั้นไม่ได้ เผลวไหล...พวกมันไม่มีหางขอมรับ
หรือก ผมเป็นคนรวยนะ

กานต์

"เลิกโวยวายซะที"

ประเทิว

"พวกคุณบังคับผมไม่ได้"

ตัดไป

ใกล้

ประเทิวก้มลงเก็บสลากของเขา

ประเทิว

"นี่คั้งนะ"

เขายกสลากชูขึ้น

อินเสริท

เพื่อนๆ มองด้วยความอยากรู้และเห็นใจ

ประเทิว

"ใครก็ตามที่รับสลากใบนี้ ผมให้ 1 ล้านบาท

ปานกลาง

ประเทิวก้าวเท้าเดินไปหาฟานและปลัดขึ้นสลากให้แก่เขา

ประเทิว

"1 ล้านบาท"

ตัดไป

ปานกลาง

ปลัดมองเขาด้วยความสงสาร

ประเทิว

"1 ล้านบาท"

เขาวิงวอน

ปลัด

"สงบสติอารมณ์เถอะ คุณประเทิว"

"ลองนึกดูซิว่าใครจะยอมเอาชีวิตมาแลกกับเงินที่เขาไม่ได้ใช้ละ"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ปานกลาง ประเทิวเปลี่ยนขอเสนอ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประทีพ

"ผมจะให้ทุกอย่างที่มีอยู่"

น้ำเสียงของเขาเป็นห่วงๆด้วยความสิ้นหวัง

"เงิน ที่คืน ทุกอย่างในยะรา"

ตัดไป

ปานกลาง

กานต์บอกประทีพ

กานต์

"พวกเราไม่มีใครอยากตายกันหรอก"

"ส่งบสทีอารมณ หน้อยเออะ กุณประทีพ"

ตัดไป

ใกล้

หน้าประทีพ

ประทีพ

"ทุกอย่าง"

ตัดไป

ปานกลาง

ผ่านตะลอก

ผ่าน

"นั่งลง แล้วก็ หุบปากซะ"

ตัดไป

ปานกลาง

ปลัดเดินเข้าไปทบบ่าประทีพ (ออกเสียงเจี๊ยะจรัล)

จรัล

"เล่าให้ฟังมากกว่านี้หน้อยซี บางทีผมอาจซื้อก็ได้"

ประทีพนั่งนิ่ง (คิดอยู่ครู่ใหญ่ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่โดนเขาเยาะหยัน)

ประทีพ

"ทุกสิ่งทุกอย่างที่หนี"

เขาพูดอย่างอาซๆ

ปลัด

"อย่างไรไปหัวเราะเขาอี"

ตัดไป

ปานกลาง

หน้าจรัล

จรัล

"ผมไม่ได้เกล้งนะ ผมบอกแล้วไงว่าผมจะซื้อ"

ตัดไป

ปานกลาง

ทุกคนเงยบ้องไปที่ประทีพ

ตัดไป

ปานกลาง

หน้าประทีพ

ประทีพ

"คุณจะไม่เลิกกับผม"

ตัดไป

ใกล้

จรัล

"ใช่"

ตัดไป

กว้าง

ผู้บอกจรัลอย่างอลไม่ไหว

ผู้

"ไอ้แห้งเอ๊ย มันจะได้ประโยชน์จากเงินของเขาอะ"

จรัล

"ก็ทำพินัยกรรมไง"

กานต์คิงบุหรี ที่ยังไม่ได้ออกจากปากแล้วเหวี่ยงมือถึงลงพื้น แล้วพูดเสียงเครือซก

กานต์

"ข้าไม่ชอบเรื่องยุ่งๆนี้เลยนะ ทำไมไม่ปล่อยให้มันเป็นไปตามธรรมชาติวะ ที่ข้ายังซื้อชีวิตของข้าไม่ได้ แล้วทำไมมันทำได้วะ"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ปานกลาง

ปลัด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"สงบใจหนอชคณ"

ตัดไป

68. ปานกลาง

กานต์ไวชวายเป็น

กานต์

"ไม่ยุติธรรมนี่หว่า"

ตัดไป

69. ปานกลาง

จรัส

"ยุติธรรมนี่"

"ทำไมการที่ผมจะทำในสิ่งที่ผมอยากทำถึงจะไม่ยุติธรรมนะ
ทุกคนอยากรวยกันทั้งนั้นแหละ ถ้าทำได้ แต่พวกคุณไม่กล้าเท่า
นั่นเอง เมื่อผมเจอโอกาสดีๆ เข้ามาก็คว้ามันไว้ ก็เท่านั้น ผม
จะตายในฐานะคนรวย ใครจะว่ายังไงก็ช่าง แต่ผมก็คิดว่ามัน
ยุติธรรม"

เขาพูดเสร็จก็ไอโซลๆ

ตัดไป

70. อินเสริท

ทุกคนเงยบกริบ

บุคลิกของจรัสตอนนี้อย่างกับเจ้าโลก

จรัส

"มานี่ มานั่งตรงนี้"

เขาออกคำสั่ง ประทิวเดินไปหาคอมพิวเตอร์ด้วยความฮือฮาใน
ความสำเร็จของคน

จรัส

"เอาละ คุณเป็นทนาย คุณต้องพูดทุกอย่างตามความเป็นจริง"

"มีเงินอยู่เท่าไร"

ตัดไป

71. ปานกลางไกล

ประทิว

"6 ล้าน แต่ผมบอกตัวเลขชัดเจนกว่านี้ไม่ได้"

ตัดไป

72. ปานกลาง

(หูซอ) จรัส กับ ประทิว

จรัส

"แล้วที่ดินที่คุณพูดถึงล่ะ ที่ยะระนะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"ส่วนยาว 50 ไร่ กับบ้าน 2 หลัง"

จรัล

"ทั้งหมดนี้เป็นของคุณ"

ประทิว

"ใช่"

จรัล

"มีอย่างอื่นอีกไหม"

ประทิว

"มีคอนโดในกรุงเทพ แต่ผมไม่ได้เป็นเจ้าของ"

จรัล

"นั่งลง"

เขาออกคำสั่งอีก

"ทำออกมาให้ผมดู เรียกว่าไงนะ สัญญามอบของ อภินันทนาการ
ใช่ไหม"

ประทิว

"ใช่แต่ผมต้องการกระดาษ"

จรัล

"ผมมี"

ตัดไป

73, ใกล้เคียง

จรัลดึงกางเกงหยิบซองจดหมายจากในกระเป๋าข้างเกงให้
ประทิว เขานั่งข้างๆ แล้วลงมือเขียน

ตัดไป

74, ปานกลาง

จรัล

"ผมต้องการพยาน 2 คน"

ปลัด

"ผมเอง" เขาเซ็นลงในสัญญา

ผาน

"มิ"

ตัดไป

75, ใกล้เคียง

ผานเขียนชื่อ และนามสกุลต่อท้ายปลัดเรียบร้อย

ตัดไป

76, ปานกลาง

แม้ว่าทุกคนทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงแก้ไขและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"เอาละ ที่นี้ทำพิธีกรรมได้"

"คุณเขียนลงไปเลข....ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผมมีอยู่ยก
ให้แม่ กับ น้องสาวคนละครึ่ง"

ตัดไป

77. ปานกลาง

จรัล

"คุณเก็บเอกสารนี้ไว้"

เขายื่นให้ปลัด

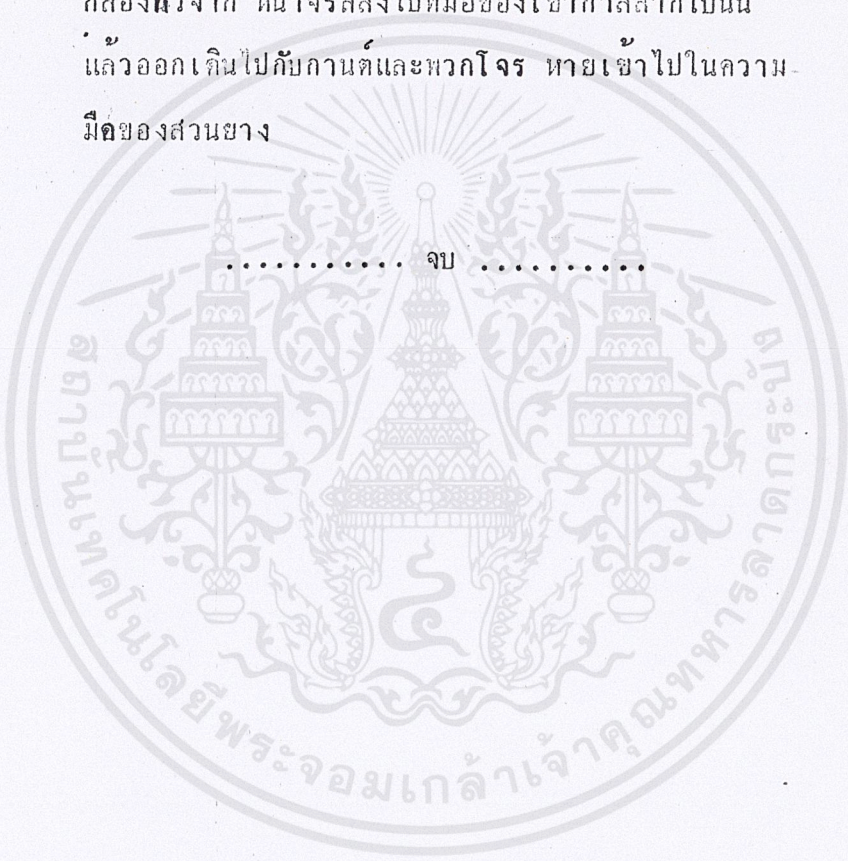
ตัดไป

ภายนอก/ส่วนขยาย/เข้าครุ

๗๘. ใกล้เคียง

กลองตีจาก หน้าจรัลลงไปที่มีมือของเขากำสลากใบนั้น
แล้วออกเดินไปกับกานต์และทวีกุจร หายเข้าไปในความ
มืดของส่วนขยาย

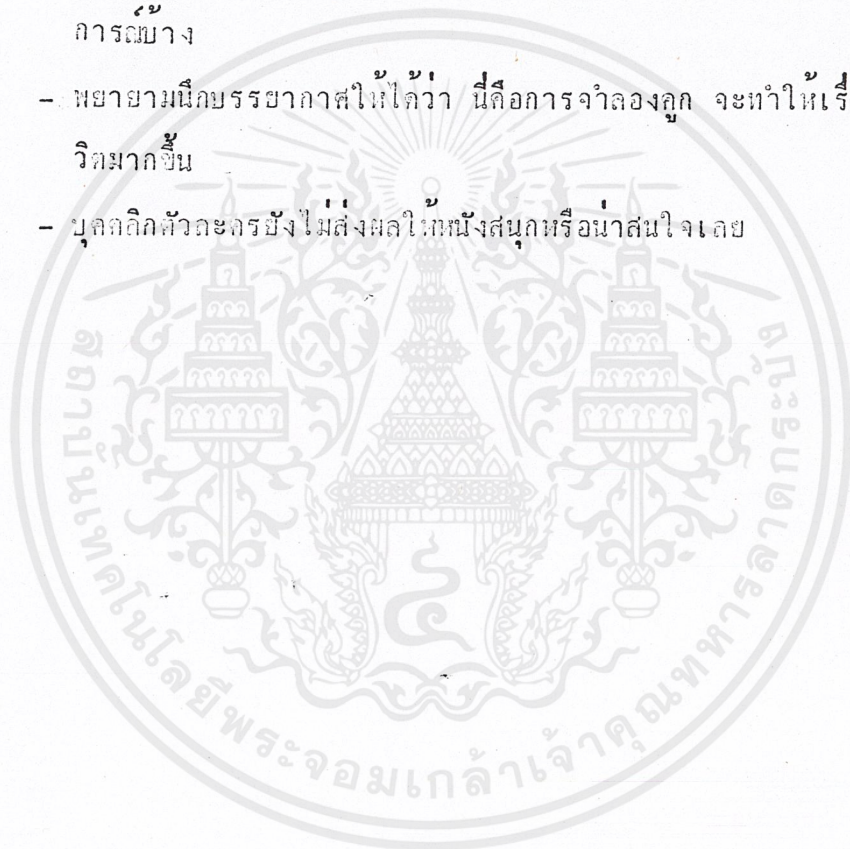
..... จบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจารณ์บทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

- ช่วงจุดสุดยอดยังไม่ถึงที่สุดพยายามหาช่วงบูมาช่วย ถ้าหากเป็นคำพูดอย่างเดียวจะน่าเบื่อ
- อาจใช้ขำของโจรมาเป็นผู้ดูและเห็นเหตุการณ์ หรือให้อยู่ร่วมในเหตุการณ์บ้าง
- พยายามเน้นบรรยากาศให้ได้ว่า นี่คือการจำลองลูก จะทำให้เรื่องมีอรรถมากขึ้น
- บุคลิกตัวละครยังไม่ส่งผลให้หนังสนุกหรือน่าสนใจเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินเรื่องจะแบ่งออกเป็น 3 ช่วง

ช่วงแรก ปฐมุคคลิกของตัวละคร

โจรแบ่งแยกดินแดนจับตัวประกันมา 6 คน ช่วงแรกจะเน้นที่ระยี่ (หัวหน้ากองโจร) ฆ่าลูกน้องของตัวเองเพื่อที่จะให้มีผลสืบเนื่องต่อพวกตัวประกันมีความกลัวฝ่ายโจร ระหว่างนั้นก็

ช่วงที่สอง สถานการณ์บีบให้ตัวละครสร้างกฎขึ้นมา

พวกโจรต้องการคนอื่นอีก 2 คนไปฆ่าแล้วนำศพไปชุกกับทางฝ่ายตำรวจให้ปล่อยหัวหน้าของพวกมันออกมา พวกตัวประกันจึงต้องสร้างกฎในการจับสลากขึ้นมาเพื่อเลือกคน 2 คน จาก 5 คน

ช่วงที่สาม

สถานการณ์ทำให้ตัวละครทำลายกฎโดยใช้ช่องว่างที่คนอื่นไม่มีมาใช้ (หมายเหตุ ช่องว่าง ที่ใช้ในหนังคือ ทรัพย์สิน)
ปะทิวจับสลากใบนั้นได้ เพื่อความอยู่รอดของตัวเอง เขาจึงใช้เงินแลกกับชีวิตของตัวเองโดยให้จรัลไปตายแทน

ภายนอก/สวนยาง/กลางวัน

1.ใกล้ (มุมต่ำ) เฟรมค้ำกล้องแพนออกจากต้นยางขึ้น (อักษรบรรยายภาพด้าน
ล่าง) 19 ตุลาคม พ.ศ.2533 เห็นเท้าคนเดินหลายคนผ่านไป

ตัดไป

2.ปานกลาง ระเบียบเครื่องประดับที่โต๊ะข้างเตียงเจ้าหญิงเดินนำหน้ากานต์และจรัสมา
ผ่านเร่งเท้าเดินแข่งคนข้างหลังมา

ผ่าน

"ไอ้พวกชนาการระยำ...ดู"

เขาดูย่น้ำลายใส่หน้าจรัสแล้วเดินแข่งไป

จรัสหยุดยืนเฉยๆ โจรที่อยู่ด้านหลังตะโกนมา

โจร

"เดินไป...เดินไป"

จรัสเดินต่อไป ปะทิวและปลัดเดินประคองมาอยู่ด้านหลังจรัส

เกียรติ

"ผมเดินไม่ไหวแล้วปะทิว"

เขามองไปทางเพื่อน

ปะทิว

"ผมก็เหมือนกัน"

ปลัด

"หน่ออีกหน่อยเถอะครับ" *

ปะทิวมองแบบโกรธๆ

เกียรติ

"ผมเดินไม่ไหวจริงๆ"

เสียงออฟชั่นระเบียบดังเข้ามา

"หยุด"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ ตัดไป นำไปใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปานกลาง (ทู่ซอต) ระเบิดจางลงแล้วประกองปีเลาะห์ให้นอนลงที่คันไม้ใหญ่
 เขานอนนิ่งแล้วพูดกับระยี่
 ปีเลาะห์
 "ผมพร้อมแล้ว" (ภาษายาวี)
 ระยี่หน้าสลค มือขวากำป็นแน่น มือซ้ายเอื้อมไปปิดตาของปีเลาะห์
 "คุม"
 เลือดสาดเต็มหน้าระยี่ เขาโบกมือให้คนทั้งหมดออกเงินแล้วเขาก็
 ก็มส่งเคารทคท

ตัดไป

4. กว่าง เห็นคนเงินในสวนยางอยู่ไกลๆ พวกโจรที่ซิดน่านไปก็โค้งคำนับ
 คพแล้วเงินตอไป
 เสียงโจรดังเข้ามา
 "ลุกขึ้น... ลุกขึ้น... เงินเร็ว"
 ปลัด
 "เคาเงินไม่ไหวแล้วครับ"
 "เลือดเคาไหลไม่หยุดเลย"
 "อย่าให้เคาเงินตอไปอีกเลยครับ"

จางออก

ชื่อเรื่อง "รอก.....หมายเลข 2"
 เสียง
 "คุม"
 เสียงป็นพร้อมชื่อเรื่อง
 ชื่อผู้แสดง

จางออก

ภายนอก / สนวนยาง

5. กว้าง ภาพสวนยาง (ถ่ายเร็ว) จากกลางวันแดดเริ่มไล่ไปจนมืดไม่เห็นอะไรเลย (อักษรบรรยายใต้ภาพ) 5.15 น. 20 ตุลาคม

จางออก

ภายใน / ห้องขัง / กลางคืน

6. กว้าง . แสงส่องทะลุช่องไม้ที่พวกโจรทำขึ้น มีเสียงไอโบลก ๆ ของจรัลกับเสียงฝนตกพรวด ๆ อยู่ข้างนอก ห้องนั้นอับชื้น มันเป็นห้องที่ถูกต่อเติมขึ้นจากบ้านชาวสวนยางธรรมดา มันเป็นหลุมลึกลงไปใต้จะไม่อยู่ตัวหนึ่งซึ่งฝานนอนอยู่บนนั้น มีโซ่ที่ข้อเท้าผูกติดกับคนต่าง ๆ ที่นอนอยู่กับพื้น เหลือกานต์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่นั่งโยนเหรียญมาเล่นอยู่ตรงเสาในห้องขัง

ประทิว

" ยังไม่หลับหรือคุณ "

กานต์หันไปมอง

" อืม "

เขาเก็บเหรียญมาไว้ในมือ

ประทิว

" ผมก็หลับไม่ลงเหมือนกัน "

เขามองไปทางฝาน

ตัดไป

7. ปานกลาง (ทูช็อต) กานต์กับประทิว

กานต์

" คุณกับคนอ้วน ๆ นั้นเป็นเพื่อนกันหรือ "

ประทิว

" โซ่ ... เราเคยเรียนด้วยกัน แต่คนละคณะ ผมเรียนทนายส่วน

เขาเรียนบริหาร แล้วคุณล่ะ "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กานต์อึ้ง

"ผมจบ ม6"

"แต่เดี๋ยวนี้ผมเป็นนักร้อง ที่โรงแรมจังหวัด สาวๆ ติดผมเต็มเลย แต่
ผมไปเบื้องจริงๆ... ตอนแรกผมก็ชอบนะนะ แต่คิดถึงว่าผมก็มีน้องสาว
ผมก็เลยเลิก"

ประทีพมวดคิ้วมองหน้ากานต์

ประทีพ

"คุณทำงานที่โรงแรมมานานแล้วเหรอผมไปที่นั่นเมื่อ 2 เดือนก่อนไม่
เคยเห็นคุณเลย"

กานต์

"ผมเพิ่งมาร้องที่นี่ได้ 4 วันเอง เมื่อก่อนผมร้องอยู่ตรง"

เขาหยุดพูด โยนเหรียญขึ้นลง

"รู้สึกว่าคุณคล้ายเหมือนกัน ที่มาโค่นแบบเนี้ย แต่ทำไม่ได้ ชีวิตคน
เรานั้นก็ขึ้นอยู่กับดวง คุณว่าไงไหม"

ประทีพ

"ครับ"

ประทีพพยักหน้าไม่พูดต่ออะไร

กานต์

"คุณเป็นคนกรุงเทพฯละซี"

ประทีพ

"ไม่.....ผมเกิดที่นั่นแหละ แต่ผมทำงานในกรุงเทพฯ"

"ไว้ตอนเกษียณแล้ว ผมถึงจะมาอยู่ที่นี่ พ่อผมที่ข้านไว้หลังนี้ บ้าน
ที่ปู่ตั้งไว้ให้พ่ออีกที"

กานต์

"พ่อคุณทำงานอะไรเหรอ"

ประทีพ

"ทนายความ"

กานต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"แล้วไปคุณแหละ"

ประทิว

"ทนายเหมือนกัน"

กานต์

"เป็นทนายดูโก้ดีนะ แต่ผมคงไม่ไหวร้องเพลงแหละดีแล้ว คุณอยาก

~~ฟังผมร้องมา~~

อยากฟังผมร้องมา ฮิตๆ เลยนะ"

"สายตาเย็น ชา..."

ประทิว

"ซู"

ประทิวรู้ให้กานต์เงยบลังกานต์ที่หน้าแปลกใจ หยุดร้องเสียงพวงโจรคุย

กัน เป็นภาษายาวีตีฆาจากด้านบนห้องข้าง

ประทิวพูดเสียงเบา

"คุณฟังภาษาอิสลามเข้าใจไหม"

กานต์ส่ายหัว

ประทิวลุกออกไปจากกานต์ เขาย่องไปปลุกปลัด.

ประทิว

"ปลัด ปลัด"

เขาสะกิดแขนปลัด

ปลัด

"อะไรหะรอ ครับ"

ปลัดลุกขึ้นเอามือป้ายตา ประทิวนี้วับขึ้นไปข้างบน ปลัดเงยหูฟัง ฟัง

แล้วเดินยกไซ้ไปหาฟานที่ได้ะ

ตัดไป

ตัดไป

8. กว้าง

9. ปานกลาง

(ทริช้อต)

ปลัด

"นี่คุณ"

ปลัดก้มลงกระซิบที่หูฟาน พร้อมจะแตะตัว

ฝาน

"เฮ้ย เหี้ยอะไรวะ" (สำเนียงใต้) ฝานตกใจร้องโวยวาย

ตัดไป

10. ปานกลาง

(ทริช็อต)

"ซู ซู"

ปลัดกับปะทิวจู่ปากให้ฝานเบาๆเสียง

ตัดไป

11. กว้าง

(ทริช็อต)

ฝาน

"ทำไมครับ"

ฝานเสียงเบาลง หน้าตางงๆ ปลัดชี้นิ้วขึ้นไปข้างบนข้าง

ปลัด

"คุณฟังออกหรือเปล่า"

ฝานมองตาม แล้วเงยหน้ามองไปรอบๆ

ฝาน

"ไม่มีอะไรนี่"

น้ำเสียงหงุดหงิด ปะทิวจับแขนฝานเดิน

ปะทิว

"ฟังภาษาอิสลามได้ไหม"

ฝาน

"ยาวินะเหอ ก็พอรู้บ้าง ผมมีได้ทั้งเป็นอิสลาม"

ตัดไป

12. กว้าง

เห็นทั้งหมด ทั้ง 3 คนเดินใกล้จะถึงมุมห้องแต่โซ่ที่ล่ามขาของฝานดึง

ดึงขาจรัลไว้ ฝานจึงใช้แรงดึงโซ่ ลากจรัลมาด้วย

ตัดไป

13. ปานกลาง

(ทริช็อต) มุมต่ำ

ฝานยิ้ม

ปลัด

"เค้าว่าไง"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ่าน

"เดี๋ยวซิคุณ "

เสียงใจดังมาจากข้างบน เบียงภาษายาวี

"กูว่าไอพวกตกรวจ มันต้องยึกยักไม่ยอมปล่อยพี่ใหญ่รนนเลย"

"แน่นอน แต่ไม่ต้องห่วง เอ็งเตรียมอาหารให้ไอพวกตัวประกันหรือยัง
ลูกพี่สั่งว่า 2 คนนั้นจะต้องเป็นอาหารอย่างดีนะ"

"ยังเลย"

"รีบไปทำซิ"

"เดี๋ยว ขออีกซักมืองแล้วกัน ล้างหน้าไก่ ฮีๆ"

พวกมันหัวเราะได้ยินเสียงน้ำจากมืองกัณฐา ดังเป็นระลอก

"เสร็จแล้ว เก็บตีๆ นะมึงถ้าพี่ระยี่เห็นเดี๋ยวจะชวยกันอีก"

"เฮ้ย"

เสียงมืองกัณฐาล้มลง

"เฮ้ย เอาผ้ามาเช็ดเร็ว"

เสียงคนวิ่งออกไป ประตูโศก น้ำจากด้านบนไหลจากล่องไม้กระดานหยด

ใส่หน้าปะทิว

ตัดไป

14. ปานกลาง

(ทูซ็อด)

ปะทิว

"น้ำอะไรอะ เหม็นน้ำคูละ"

เขาเช็ดน้ำออกจากจมูก

"น้ำใจวะ นะคุณ"

ผ่านพูดแบบยั้มๆ

พวกใจ

"ไปยัง เก็บอาการตีๆนะมึง"

ตัดไป

15. ปานกลาง

(ทริซ็อด)

"ไป" เสียงวงทำเดินไปแล้วโศกประตู

ฟาน

"ไม่เห็นมีอะไรเลย พวกมันมาแอบสูบกัญชากัน แล้วน้ำใจก็หก ใส่
คุณรูปหล่อเนี่ย"

ฟานหัวเราะ

ปลัด

"แค่เนี่ย เหรอ"

ฟาน

"มันก็พูดเรื่องพีเพิลของมัน แล้วก็ตัวประกันอีก 2 คน.....ไม่ใช่สิ"

ปะทิว

"ยังไงแน่"

เขากลามเสียงเครียด

ฟาน

"อย่าทักสิลมเลย"

เขานิ่ง คิด

"อืม"

เขาเอามือเกาหัว

"นี่ยัง ลูกพี่สั่งให้พวกมันเตรียมข้าวให้กับตัวประกัน 2 คน อย่างดีด้วย"

น้ำเสียงมั่นใจ

ปลัด

"แค่เนี่ย เหรอ"

ฟาน

"อืม.....แค่เนี่ย"

ตัดไป

ตัดไป

16. ไทลี่

17. กว่าง

ปะทิว

"พวกมันจะทำอะไร"

เขาป่นกับตัวเอง

ฟาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สงสัย พวกมันจะเอาข้าวมาให้คุณกับคุณปลัดกินมันเห็นแต่ตัวต่างๆด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะกินข้าวแดงไม่เป็นกัน"

กานต์

"อะไรวะ อย่างนี้ก็มีด้วย

ปะทิว

"ไม่ใช่หรอก ผมว่ามันต้องการอะไรซักอย่างจากพวกเรา"

ผาน

"แล้วพวกมันอยากได้อะไรล่ะ เงินพวกมันก็ได้ไปแล้ว เรือผมก็ยังไม่
แล่น^{จ.107}แหม่งอยากได้อะไรวะ หรือว่า อาจจะเป็นคุณ" เขาชี้ไปที่ปะทิว

ปะทิว

"ไม่มีง"

ปะทิวสายหัว

กานต์

"แล้วเราจะรอดหรือเปล่า ครับคุณปลัด"

ปลัด

"ถ้าพวกมันจะฆ่าเรามันคงฆ่าไปแล้วล่ะ ผมว่า....พวกมันต้องการจับ
พวกเราเป็นตัวประกันไว้ต่อรองกับพวกตำรวจ พวกมันคงไม่ฆ่าเราหรอก"

ออฟซันเสียงปะทิว

"แล้วเกียรติ เพื่อนผมล่ะ"

ปลัดนิ่ง....เงิบ

เสียงไอ้โบลกๆ...กับเสียงไซ้ด้วงเข้ามา

ตัดไป

ตัดไป

18. ไกล

19. กว้าง

ผานหันไปทางค้ำเสียง เห็นจรัลกำลังจะนอนบนโต๊ะ

ผาน

"เฮ้ย ไอ้แห่งมีฆานนอนบนโต๊ะกูได้ ยิ่งเงาะ มึงลงมาเดี๋ยวนี้"

ปลัด

"ใจเย็น คุณ"

ผาน

"มึงลงมาเดี๋ยวนี้ หรือจะให้กูไปลากมึงลงมาจรัลไอ้โบลกๆ แล้วยันตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวเองลงจากโต๊ะกลับไปเก้าอี้

ฝานยิ้ม

"เออ...ไอ้เหี้ย"

เสียงโซ่คล้องประตู

"ครืด...ค...ค "

ทุกคนในห้องเงิบ ประตูเปิดออก ลมพัดโคมไฟไหว "

ตัดไป

20. ปานกลาง

โจรถือปืนเดินเข้ามา มันใส่หน้ากากเร็นทองของเกียร์ดีเพื่อน
ของประทีพด้วย

เสียง

เงิบ (ทุกคนเงิบ)

ระยี้ ผู้นำโจรเดินเข้ามาตรงกลางห้อง กล้องดอลลี่ตาม ระยี้มอง
มองทุกคน

ระยี้

" เราต้องการผู้เสียสละ 2 คน เราไม่สนใจว่าจะเป็นคนไหน
พวกคุณตกลงกันเองว่าจะเป็นคนไหน... เราจะส่งศพของคุณไปให้
กรมตำรวจดูแล... ผมจะให้เวลาพวกคุณ 20 นาทีตกลงมัย "

ตัดไป

21. ปานกลาง

(แทนสายคาระยี้) เห็นตัวประกันแต่ละคน

ตัดไป

22. ปานกลาง

(ทู้ออต) ระยี้กับลูกน้อง

ระยี้

" อีก 20 นาที เจอกัน "

ขอขอบคุณล่วงหน้า "

ระยี้เดินออกประตูไป ส่วนลูกน้องหันมายิ้มเขาะกับพวกตัวประกัน
แล้วปิดประตูคล้องโซ่ไว้เหมือนเดิม

ตัดไป

23. ใกล้

กล้องแหนตามหน้าแต่ละคน ไม่มีใครพูดอะไร จนไปถึงฝาน

ผ่าน

" ไอ้เหิง มึงนั่นแหละที่จะต้องไปคนเดียว เพราะธนาคารของมึง
ที่ทำให้พวกกูต้องเป็นอย่างนี้ "

ตัดไป

๒๔. ปานกลาง

หน้าปลัด

ปลัด

" ไม่ได้หรอก มันไม่ยุติธรรม เค้าไม่รู้เรื่องที่พวกโจรมาปล้น
ซะหน่อย "

๒๕. อินเสรีท

หน้าจรัล

ตัดไป

๒๖. ปานกลาง

หน้าผ่าน

ผ่าน

" แล้วใครจะไปหละ "

ตัดไป

๒๗. ปานกลาง

หน้าปลัด เห็นปลัดหุด แล้วแหนไปที่ชุมผ่าน

ปลัด

" ไม่มีใครอาสาหะรอก พวกเราต้องจับสลากกัน "

เขามองไปที่ผ่าน

ตัดไป

๒๘. ปานกลาง

หน้าประทิว

ประทิว

" ยุติธรรมที่สุด ผมเห็นด้วยกับการจับสลาก "

๒๙. ปานกลาง

หน้าชุมผ่าน

ชุมผ่าน

" ผมว่าบั้นเผลกันเลยดีกว่า เร็วดี "

ตัดไป

๓๐. ปานกลาง

หน้ากานต์

กานต์

" โธ มันจะเล่นยังงี้ "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปตัดไปประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

31. ปานกลาง หน้าปลัด

ปลัด

" วิธีเดียว ที่จะไ้ผลก็คือการจับสลาก เขาหยิบสมุดโทรศัพท์
ที่พกติดตัว ถึ่ออกมา 5 แผ่น

ปลัด

" ขอขิมปากกาหน้อยสิครับคุณประทีพ "

ปลัดรับปากกามา แล้วกากบาทลงกระดาษ 2 ใบ แล้วม้วนทีละ
แผ่น แล้วลุดกล่่ากัน

อินเสริท

ปากกา กบาทกระดาษ 2 ใบ, หน้าประทีพ (ไม่ไว้ใจ)

ตัดไป

32. โกล้

หน้าประทีพ

ประทีพ

" ผมช่วยครับ "

เขาก้มลง ้วยปลัดเกล้าสลาก

เกล้าสลาก

อินเสริท

ตัดไป

33. ปานกลาง

ปลัดถอดรองเท้า แล้วนำสลากใส่เข้าไป

ตัดไป

34. กว้าง

เห็นทุกคนในห้อง

ปลัด

" เดี่ยว..พวกคุณเอ้ออะไรกัน "

กานต์

" มันเกี่ยวกับกักรจับสลากตรงไหนเนี่ย "

ปลัด

" เราจะใช้วิธีการจับตามตัวอักษรตัวแรกของชื่อ "

" ผมชื่อชัยยศ นีคุณประทีพ นายปุละ "

ปลัดมองผ่านไปฝาน

ฝาน

" ฝาน "

ปลัด

" แล้วคุณละ ชื่ออะไร "

เขามองที่จรัล

ตัดไป

35. ใกล้

หน้าจรัล

จรัล

"จรัล "

ตัดไป

36. ปานกลาง

ประทีพตามกานต์มิ่ง

ประทีพ

"คุณหละ "

ตัดไป

37. ใกล้

กานต์หน้าเสี้ย

" เออ... "

กานต์ครับ "

ตัดไป

38. กว้าง

เห็นทุกคน

ปลัด

" จิน กานต์ คุณเป็นคนจับก่อน ความคล้ายจรัล ผม คุณประทีพ และผ่าน "

กานต์เดินเข้ามาล้วงมือเข้าไปในรองเท้าอย่างฉับไว

ตัดไป

39. ใกล้

มือกานต์เขี่ยคนอย่างระวังจากนั้นจึงหยิบชิ้นผ้านึ่ง กล้อง ที่ไว้รับหน้ากานต์ เขาม้วนกระดาษออกช้าๆ ขณะก้มลงมองดู สีหน้าจรัล

กานต์

"โดนแล้ว "

เขาทรุดตัวลงนั่ง

ตัดไป

40. ใกล้

กานต์กล่าวหรือซัดเข้าปากแต่ลมจุก

ตัดไป

41. ใกล้

หน้าประทีพฉายแววดีใจ (เด็ก ๆ) ไปถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

42. ปานกลาง	หน้าซุ่ม ซุ่ม "ไอ้แห้ง คามิ่ง"	ตัดไป
43. ปานกลาง	จรัลเดินเข้ามาล้างสลาก	ตัดไป
44. ใกล้เคียง	เขาหยิบสลากขึ้นมา	ตัดไป
45. ปานกลาง	จรัลถือดู สลากว่างเปล่า ^{ไว้} ระบุให้คนในกลุ่มดู เขาไม่แสดงความ ศรัทธา แล้วเดินกลับไปทำหน้าที่ต่างเหมือนเดิม	ตัดไป
46. ใกล้เคียง	ประทีป เริ่มกระตักกระสาย	ตัดไป
47. ใกล้เคียง	หน้าปลัดยศ	ตัดไป
48. ใกล้เคียงมาก	สลากถูกนิ้วแตะแล้วหยิบเลข	ตัดไป
49. ปานกลาง	หน้าปลัดดูสลาก ปลัด "ไม่โดน" เขาดอนหายใจ แล้วบอกให้คนอื่นดู	ตัดไป
50. ใกล้เคียงมาก	สลากเหลืออยู่ 2 ซีน	ตัดไป
51. ใกล้เคียง	หน้าประทีป	ตัดไป
52. ใกล้เคียง	มือหยิบสลากออกไป	ตัดไป
53. ใกล้เคียง	หน้าประทีป	ตัดไป
54. ใกล้เคียง	สลากอันเก่าถูกทิ้งเข้ารองเท้า แล้วหยิบอันใหม่ไป	ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบุคคลเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕๕. ไกล่

ฟาน

"คุณดูแล้วนี่"

น้ำเสียงไม่พอใจ

ตัดไป

๕๖. ไกล่

ปะทิว

"ผมยังไม่ได้อุเลย"

ตัดไป

๕๗. ปานกลาง

ปลัด

"ผมเป็นพยานได้"

เขายกมือ

ตัดไป

๕๘. ไกล่

ประทีวคลี่สลากออกมา "ไม้นั้นมีกากบาท

ตัดไป

๕๙. ปานกลาง
(ทูช้อด)

กานต์เขยิบตัวให้ แล้วตบที่พื้น

กานต์

"มานั่งกับผมตรงนี่"

ปะทิว

"ไม่"

เขาหันไปตอบ

ตัดไป

๖๐. กว้าง

เห็นทุกคนยกเว้นจรัล

ปะทิว

"ไม่"

เขาเหวี่ยงสลากลงพื้นไว้อย่าง

"ผมไม่เห็นด้วยกับการจับสลากเลย มันไม่ยุติธรรม พวกคุณบังคับให้

ผมถ่ายแทนพวกคุณไม่ได้หรอก กับไอ้สลากบ้าๆโง่เดียว"

อินเสริท

ปลัดแปลกใจ

ฟาน

"นั่งลงก่อนนะ ไจเย็นๆ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปะทิวคลั่ง

"พวกคุณทำอย่างนั้นไม่ได้ เหลวไหลที่สุดพวกมันไม่ยอมรับผมหรือ
ผมเป็นคนมีอนาคต....รวยด้วย

"พ่อ...แม่...แฟนผม ยังรอผมอยู่ พวกคุณนั่นแหละที่จะ"ไปแทนผม

"ผมไม่ยอมไปกับพวกมันเด็ดขาด"

กานต์

"เลิกไว้วายชะที"

เขาเสียงแข็งขึ้น

ปะทิวตะโกน

"พวกคุณบังคับผมไม่ได้หรอก"

ปะทิวกำลงเก็บสลาก ชูขึ้นเดินไปรอบๆ ห้อง

"ใครรับสลากรับไป ผมให้ล้านนึง"

เขาก้าวไปหาปลั๊กแล้วไปที่ฟาน

"1 ล้านบาท"

ปลัด

"สงบสติอารมณ์เถอะ คุณปะทิว"

"ลองนึกดูซิ...ว่าใครจะเอาชีวิตมาแลกกับเงินที่ไม่ได้ใช้"

ปะทิวเดินวนไปรอบๆ แล้วหยุด

"ผมจะให้ทุกอย่างที่ผมมีอยู่"

"เงิน"

"ที่ดิน"

"ทุกอย่าง...ในยะลา"

กานต์

"พวกเราไม่มีใครอยากตายหรอก"

ปะทิว

"ไม่....ต้องมี....ต้องมีชิ"

เขาเดินไปหาแต่ละคน

ตัดไป

๖๑. ไกล่

ปะทิว

"ทุกอย่างจริงๆ"

ฝานเดินเข้าไปกระซอกคอกของปะทิวขบ่า

ฝาน

"มึง"

เขากัดฟันพูด

"มึงเป็นคนคิดการ จับสลากนี้เอง แล้วเลือกไม่ทำตามที่มีงตั้ง"

ปลัดเข้าไปห้ามฝาน แต่โดนบิดแขน

ฝาน

"ไม่ต้องยุ่ง ปลัด"

"ผมดู แม่ชานานพอแล้ว.....ไอ้เหี้ยพวก^{นสา}ฉิบหาย"

"ดูไอ้ นั่นละ มันไม่เห็นเป็นแบบมึงเลย"

เขาเขย่าคอกปะทิว

เสียงป็นจากข้างนอก

"ตูม" "เจียบๆหน่อยไว้ย"

พวกโจรตะโกนเข้ามา

ฝาน

"สัตว์"

ฝานต้อยปะทิวเล็ดคอกปาก

ตัดไป

๖๒. กวาง

ฝานเดินออกมา ปลัดเดินเข้าไปตบขำปะทิว (ออฟชั่นเสียงจรั)

"เล่า ให้ฟังหน่อยซิ บางทีผมอาจจะซื้อก็ได้"

ฝาน

มึงจะบ้าหรือไอ้แห้ง"

ฝานหันไปพูดกับจรัล

ปลัด

"อย่าไปหัวเราะเขาซิ"

ตัดไป

๖๓. ปานกลาง

จรัล

"ผมไม่ได้แกล้ง ผมบอกแล้ว^ๆว่าจะซื้อ"

ทุกคนเงยบอยู่นาน

ประทิว

"คุณจะแลกที่กับผม"

ตัดไป

๖๔. ไกล

จรัล

"ใช่"

เขาพูดเสียงดัง

ตัดไป

๖๕. ปานกลาง

(ชูช้อต)

ผาน

"ไอ้แหงอัย"

เขาเกาหัว

"มีงจะได้ประโยชน์อะไรจากเงินของมันวะ"

จรัล

"ก็ทำพินัยกรรมไง"

๖๖. ไกล

กานต์ตัวมูวี่ ที่ตัวไม่ได้จุดอดจากปาก แล้ว
เนื้อว มั่น ทิว สวสัน แล้ว ผุด เสียงกระแอม

กานต์

"ทำไมชอบเรื่อง มูวี่ สักดวงะ ทำไมไม่ปล่อย
ให้มันเห็นไปหมด อรรถชัตตาวะ ที่พี่ สิวซื้อ
ชีวิตของ พี่ไม่ได้ แล้วทำไม มันทำได้อะ"

ตัดไป

๖๗. ใกล้

เห็นทุกคน

มกลัด

"ส่วนใครของมูวี่"

ตัดไป

67. ปานกลาง

กามต์ไวววายก่อ

กามต์

"ไม่ยุติธรรมนี่หว่า"

ตัดไป

69. ปานกลาง

จรัล

"ยุติธรรมนี่"

"ทำไมการที่ผมจะทำในสิ่งที่ผมอยากทำถึงจะไม่ยุติธรรมวะ
ทุกคนอยากรวยกันทั้งนั้นแหละ ถ้าทำได้ แต่พวกคุณไม่กล้าทำ
นั่นเอง เมื่อผมเจอโอกาสดีๆ เขาก็กลัวมันไว้ว ก็เท่านั้น ผม
จะตายในฐานะคนรวย ใครจะว่ายังไงก็ช่าง แต่ผมคิดว่ามัน
ยุติธรรม"

เขาพูดเสร็จก็ไอโซลกกๆ

ตัดไป

70. อินเสริท

ทุกคนเงยบกริบ

บุคลิกของจรัลตอนนี้อย่างกับเจ้าโลก

จรัล

"มานี่ มานั่งตรงนี่"

เขาออกคำสั่ง ประทิวเดินไปหาคอนหัวด้วยความอับอายใน
ความสำเร็จของตน

จรัล

"เอาล่ะ คุณเป็นทนาย คุณต้องพูดทุกอย่างตามความเป็นจริง"

"มีเงินอยู่เท่าไร"

ตัดไป

71. ปานกลางไกล

ประทิว

"6 ล้าน แต่ผมบอกตัวเลขชัดเจนกว่านี้ไม่ได้"

ตัดไป

72. ปานกลาง

(ที่ซื้อมือถือ) จรัล กับ ประทิว

จรัล

"แล้วที่คืนที่คุณพูดถึงละ ที่ยะธาณะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้รวมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
"ส่วนยาว 50 ไร่ กับบ้าน 2 หลัง"

จรัล

"ทั้งหมดนี้เป็นของคุณ"

ประทิว

"ใช่"

จรัล

"มีอย่างอื่นอีกไหม"

ประทิว

"มีคอนโดในกรุงเทพ แต่มมไม่ได้เป็นเจ้าของ"

จรัล

"นั่งลง"

เขาออกคำสั่งอีก

"ทำออกมาให้ผมสิ เรียกว่าไงนะ สัญญามอบของ อภินันทนาการ
ใช่ไหม"

ประทิว

"ใช่แต่ผมต้องการกระดาษ"

จรัล

"ผมมี"

ตัดไป

73, ใกล้

จรัลส่งกางเกงหยิบซองจดหมายจากในกระเป๋ากางเกงให้
ประทิว เขาเงิ่งขำๆ แล้วลงมือเขียน

ตัดไป

74, ปานกลาง

จรัล

"ผมต้องการพยาน 2 คน"

ปลัด

"ผมเอง" เขาเซ็นลงในสัญญานั้น

ปาน

"มะ"

ตัดไป

75, ใกล้

ปานเขียนชื่อ และนามสกุลก่อนท้ายปลัดด้วยยศ

ตัดไป

76, ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"เอาละ ที่นี้ทำพิธีกรรมได้"

"คุณเขียนลงไปเลย...ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผมมีอยู่ยก
ให้แก่ กับ น้องสาวคนละครึ่ง"

ตัดไป

77. ปานกลาง

จรัล

"คุณเก็บเอกสารนี้ไว้"
เขายื่นให้ปลัด

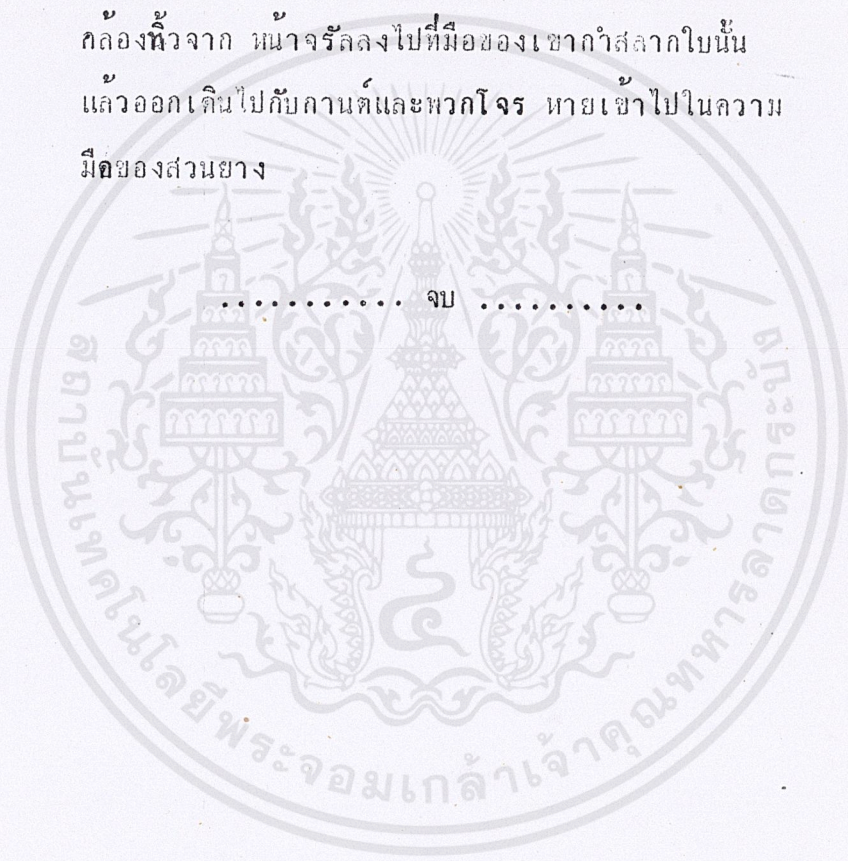
ตัดไป

ภายนอก/ส่วนยาง/เข้าครู

๗๘. ใกล้เคียง

กลองตีจาก หน้าจรัลลงไปที่มีมือของเขากำสลักใบนั้น
แล้วออกเดินไปกับกานต์และพวกโจร หายเข้าไปในความ
มืดของส่วนยาง

..... จบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจารณ์ภาพยนตร์ครั้งที่ ๒

- ตอนจบยังงงเหมือนเดิม
- เรื่องราว และฉากแอ็คชั่นยังงงเหมือนเดิม
- ตัวผู้ทำไม่เหมาะกับหนังแนวเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ ครั้งที่ 3

ภายใน / ห้อง / กลางคืน

1. กว้าง

ทีวีกำลังรายงานข่าวเกี่ยวกับนักโทษแหกคุก
เสียง

"เมื่อเวลา 8.00 น. ได้มีนักโทษหลบหนี
ออกจากเรือนจำ ถ้ามีใครพบเห็นนักโทษ"
กล้อง คอลลิ้ออกเห็นชายร่างผอม นั่งอยู่บน
เก้าอี้ เขาเอื้อมมือ ไปหยิบลูกกระสุนจาก
บนโต๊ะ

เสียงออฟชั่น

"ที่มัลักษณะดังภาพนี้ ได้โปรดแจ้ง
แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ....."

ตัดไป

2. ใกล้มาก

เขาเอาลูกกระสุนใส่รังเพลิง
"ตบ" เสียงฆ้อน (ออฟชั่น)

ตัดไป

ภายใน / ห้องพิจารณาคดี / กลางวัน

3. ใกล้

ฆ้อน ของผู้พิพากษาบนโต๊ะ (ถ่ายช้า)
เสียงฆ้อน
"ตบ"

ตัดไป

4. ปานกลาง

ปลัดให้กาต่อศาล (ถ่ายเร็ว)

ตัดไป

5. ปานกลาง

(ทูช้อต) ประทิง กระชียบกับ ทนาย-
(ถ่ายช้า)

ตัดไป

ภายใน / ห้อง / กลางคืน

6. ใกล้

ชายร่างผอมเอาลูกกระสุนให้รังเพลิง
ลูกที่ 2
เสียงลูกปืนเข้ารังเพลิง

ตัดไป

ภายใน / ห้องพิจารณาคดี / กลางวัน

7. ปานกลาง

ประทิงยื่นขึ้นวคำมาทางกล้อง (ถ่ายช้า)

เสียงคลิกเคาเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายใน / ห้อง / กลางคืน

19. โกลั้

รูปปะทิงใส่ชุดรับปริญญาถูกยิงกระ

จกแตก

เสียงปืน

"ตูม"

20. โกลั้

ปลายกระบอกรุ่นมีควันขึ้นมีชายร่างผอม

เป็นแฮลตี้กราวน์

ตัดไป

21. โกลั้

ห้วงไซ้ กล้อง คอลลี่ แล้วกว้างออกเห็นทิว

นั่งไอโซลก ประทับเสียงฝนตกพรำ ๆ ทุก

คนถูกล่ามไซ้ติดกันผานนอนหลับอยู่บนโต๊ะไม้

ทุกคนหลับหมด

ปะทิง

"นอนไม่หลับ หรือ คุณ"

เขาลุกเดินลากไซ้ไปหาทิว

ทิวพยักหน้า

ปะทิง

"ผมก็เหมือนกัน นอนแล้วมันปวดหลังยังไง

ก็ไม่รู้"

เขาจับหลังบิดตัว แล้วนั่งลงข้างทิว

(หูซื่อต)

ทิว

"คุณเป็นเพื่อนกับผู้จัดการเทรกอ"

ปะทิง

"ไซ้... เราเคยเรียนด้วยกันแต่คนละ

คณะ ผมเรียน ทยาย แต่เค้าเรียน บริหาร

แล้วคุณละ ทำอะไรในะนาการนั้น"

ตัดไป

23. โกลั้

มุ่มคำ ทิวบั้งแฟร์ (มีเสียงออพชั่นจากปะทิง)

ทิว

"ผมเป็นเสมียน"

ปะทิง

"ผมมาทำงานที่นี่ได้ปีกว่าแล้ว"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

24. ปานกลาง

ปะทิง (ทูซ้อต)

"คุณรู้จัก ละงูไม้"

ทวี

"ไม่รู้ซิ"

ปะทิว

"เฮีย....."

น้ำเสียงแปลกใจ

"คุณไม่รู้จักอำเภอละงูเหรอ...อยู่ตรงถนน

ใหญ่ที่ออกจากสถานีรถไฟไป"

ตัดไป

25. ปานกลาง

(ทูซ้อต) มีปะทิวเป็นแบล็คกราวด์

ทวี

"ไม่เคยได้ยินเลย"

เขาตอบเสียงขุ่น แล้วไอโซลก ๆ แห่ง ๆ

อยู่นาน

ปะทิว

"งั้นคุณก็ไม่รู้จักบ้านผมซินะ บ้าน

ผมอยู่ อำเภอละงู คูซัดจะ 2 กิโลเมตร จาก

อนามัย ตามใคร ใครก็รู้จัก"

ทวี

"ผมคิดว่าคุณมาจากกรุงเทพ ซะอีก"

ปะทิว

"ผมทำงานที่นั่น"

"ไว้ตอนเกษียณแล้วผมถึงจะมาอยู่ที่นี้

พ่อผมทั้งบ้านไว้หลังนี้ บ้านที่ปู่

ผมทิ้งไว้ให้พ่อผมอีกที่"

ทวี

"แล้วปู่คุณล่ะ"

ปะทิว

"ทนายเหมือนกัน"

จรัล

"ผมว่ามันเหมาะกับคนบางคนเท่านั้น"

"แต่สำหรับผมคงไม่ไหวมันวุ่นวายเกินไป"

ปะทิว

"นี่... ผมจะวาดรูปเกี่ยวกับสาวสวยให้คุณให้"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

26. โกสั

ทวี

"ข้าเถอะ อยู่ผู้ยากเลย มันเป็นบ้านของคุณ

ไม่ใช่บ้านของผม"

ทวีโอโชลก ๆ อีก็

ตัดไป

27. โกสั

ปะทิว (ออฟขึ้นเสียงไอ) กล้องกว้างออก

"ซูส์...."

เขาเอามือจู่ปาก แล้วชี้ขึ้นไปข้างบน

มีเสียงคนเดินอยู่ข้างบน แล้วทุกคน

กันเป็นภาษายาวี

ปะทิว

"คุณฟังภาษาอิสลามออกรีเปล่า"

กล้องแมนไปทางจรัล เขาส่ายหัวแล้ว

ล้มตัวลงนอน กล้อง คอลลี่ออก ปะทิว

ลุกออกจากทวี เขาย่องไปปลุกปลัด

ปะทิว

"ปลัด...ปลัด"

เขาสะกิดแขนปลัด

ปลัด

"อะไรเทรอรัก"

ปลัดลุกขึ้นเอามือป้ายตา ปะทิวขึ้น

ขึ้นไปข้างบน ปลัดเงี้ยที่ฟัง แล้วเดิน

ยกโซไปหาฝานที่โต๊ะ

ตัดไป

28. โกสั

(หูซื่อต) ฝานกับปลัด

ปลัด

"นี่คุณ"

ปลัดก้มลงกระซิบที่หูฝาน กร้อมจะ

แตะตัว กล้องกว้างออกอย่างรวดเร็ว

ฝาน

"เฮ้ย...เหี้ยอะไรวะ" (สำเนียงใต้)

ฝานตกใจร้องโวยวาย

ปลัด กับ ปะทิว จู่ปากให้ฝานเบาเสียงลง

ฝาน

"ทำไมครับ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันเสรี	อันเสรี	ปลัด "คุณฟุ้งออกกรีเปล่า" ผ่านมองตามแล้วมองไปรอบ ๆ โขที่ล่ำขวของสวนนี้ถึง	ตัดไป
	29. ปานกลาง	(มุ่มสูง เห็นทั้งหมด) กล้อง แบนตาม ผ่านถึงโขลาคทวิมาค้วย อันเสรี หน้าจรัล ถูกถึง	ตัดไป
	30. ปานกลาง	ผ่านละจากาโขแล้วหันมายิ้ม	ตัดไป
	31. ปานกลาง	(ทรีชื่อต) ปลัด "เค้าว่าง" ผ่าน "เคียวชิดคุณปลัด" กล้อง ชุมอินท์ ไปหาผ่านซ้ำ ๆ (เสียงครคงเข้ามาเป็นภาษาวี) บุคา "มึงว่าลูกที่ป้างอ เขาจะล่าบากรีเปล่าวะ" ปีเลาะห์ "แน่นอน ละไล้โง" บุคา "กูไม่เคยติดคุณนี้หว่า อะไรวะ...แค่นี้ก็ แค่นี้ก็ต้องค่ากันด้วย" น้ำเสียงน้อยใจ ปีเลาะห์ "กูรู้ว่ามึงท้วงพีเค้า แต่ไม่ต้องท้วงทรวง เชื่อที่อพีระยชิ กูว่าที่ป้างอ เค้าล่าบาก ไม่นานทรวง" มีเสียงปืนเคาะประตู "โป๊ก" "ปีเลาะห์ดับบุหรี แล้วยกปืนเดินไป บุคา "รอเคียวไปด้วยชิ"	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ่าน

"ไม่เห็นมีอะไรเลยคุณปลัด"

ผ่านขมวักคิ้ว หันไปทางปลัด

ตัดไป

32. ปานกลาง

ปลัด

"แล้วเค้าว่ายังไง กันบ้างล่ะ"

กลองแบนตามไปที่ผ่านแล้วชุมฉินท์

ผ่าน

"มันก็พูด... เรื่อง... พี่ใหญ่ของมันที่

ติดคุก อะไรของแม่่งก็ไม่รู้ ไม่เห็นเกี่ยว

กับเราซะหน่อย ไม่รู้ว่าปลุกผมมา

ทำไม เมื่อวานก็เดินมาเหนื่อยจะตาย"

33. โกล้

ปะทิว

"พี่ใหญ่ของมันชื่อ บาจอ ใช่ไหม"

ออฟขึ้นผ่าน

"อืม..."

34. ปานกลาง

(ทรีซัด)

ผ่าน

"ก็ฟังออกนิ"

ผ่านคุยกับปะทิวแต่ปะทิวไม่สนใจ

ปลัด

"ผมพอจะนึกอะไรออกแล้วล่ะ"

อินเสริท

ปะทิวยิ้มอย่างรู้ทัน

ผ่าน

"นี่ก็อะไรออกเทร่อ..."

เสียงไซ่ดั่งขึ้น

"คลลิด"

ทุกคนเงยหันไปทางประตู

ตัดไป

35. ปานกลาง

ประตูเปิดออก ปี่เลาะที่ถือปิ่น

เข้ามา มันใส่ณาฬิกาเรือนทองของเกียรติ

ผู้จัดการด้วย

อินเสริท

ทุกคนเงย

ระยี่ผู้นำโจร เดินเข้ามาตรงกลางห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนเสริท

แทนสายตาระยเบนทุกคนในห้อง

ระยี่

"เราต้องการผู้เสียสละ 1 คน เรา
ไม่สนใจว่าจะเป็นคนไหน พวกคุณตกลง
กันเองว่าจะเป็นคนไหน... เราจะส่ง
ศพของคุณไปให้กรมตำรวจดูแล...
ผมจะให้เวลาพวกคุณ 20 นาที ตกลงมั๊ย"

ตัดไป

36. ปานกลาง

แทนสายตาระยี่ กล้องแนตามเห็นตัว
ประกันแต่ละคน"

ตัดไป

37. ปานกลาง

(ทูช้อต) ระยี่กับลูกน้อง

ระยี่

"อีก 20 นาที เจอกัน"

"ขอขอบคุณล่วงหน้า"

ระยี่เดินออกประตูไป ส่วนลูกน้องหันมายิ้ม

เยาะกับพวกตัวประกัน แล้วบีบประตูคล้องโซ่ไว้เหมือนเดิม

อินเสริท

โซ่คล้องประตู

ตัดไป

38. โกล้

กล้องแนตามหน้าแต่ละคนไม่มีใครพูดอะไรจนถึงฝาน

ฝาน

"ไอ้แห้ง มึงนั่นแหละที่ต้องไป เพราะ ธนาถาวร
ของมึงทำให้พวกกูต้องเป็นอย่างนี้"

39. อินเสริท

หน้าปะทิว

ตัดไป

39. ปานกลาง

ปลัด

"ไม่ได้ทรอก มันไม่ยุติธรรม แ่้าไม่รู้เรื่องทีพวก
โจรมาปล้น ชะหน่อย"

อินเสริท

หน้าจรัล

40. ปานกลาง

(ทรีช้อต)

ฝาน

"แล้วใคร จะไปล่ะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

41. ปานกลาง

หน้าปลัดเห็นปลัดผูกคล้องแขนตามไปที่ฝาน

ฝาน

"ไม่มีใครอาสาห rokok พวกเราต้องจับสลากกัน"

เขามองไปที่ฝาน

ตัดไป

42. ปานกลาง

(ทรีช็อต)

ฝาน

"ผมว่า ปั่นแปะ กันเลยดีกว่าเร็วดี"

ปลัด

"ไม่ได้ห rokok"

"วิธีเดียวที่จะใช้ได้ผล ก็คือการจับสลาก"

เขาผูกเสร็จแล้วเดินไปที่โต๊ะ

อินเสริท

ปากกา เขียนบนกระดาษ

มือมีวนกระดาษ

ตัดไป

44. โกลั

หน้าปะทิวไม่ไว้ใจ

ปะทิว

"มา... ผมช่วยครับ"

เขาก็้มลงเกล้าสลาก

อินเสริท

มือ เกล้ากระดาษ

45. ปานกลาง

ปลัดถอดรองเท้า ถอดหัวชั้นรับรองเท้า

วางบนโต๊ะ

ตัดไป

46. โกลั

มือปลัดเอาสลากใส่รองเท้า

47. กว้าง

(ทรีช็อต)

ปลัด

"เดี่ยว... พวกคุณชื่ออะไรกัน"

ฝาน

"มันเกี่ยวกับการจับสลากตรงไหนเนี่ย"

เขาเอามือเกาหน้าผาก"

ปลัด

"เราจะใช้วิธีการจับตามรั้วอักษรตัว"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

55. โกล้อมาก	สลากถูกนิ้วแตะแล้วหยิบเลย	ตัดไป
56. ปานกลาง	จรัลคลี่กู แล้วยกให้คนอื่นกู
สลากว่างเปล่า เขาไม่แสดงความดีใจ
แล้วเดินกลับไปนั่งที่เดิม	
อินเสรีท	ปะทิว , ผาน	ตัดไป
57. โกล้อมาก	สลากเหลืออยู่ 2 ขึ้น	ตัดไป
58. โกลั	หน้าปะทิวระสับกระส่าย	ตัดไป
59. โกลั	มือหยิบสลากออกไป	ตัดไป
60. โกลั	หน้าปะทิว	ตัดไป
61. โกล้อมาก	สลากอันเก่าถูกทิ้งเข้ารองเท้าแล้วหยิบอันใหม่ไป	ตัดไป
62. โกลั	ผาน
"คุณดูแล้วนี่"	ตัดไป
63. โกลั	ปะทิว
"ผมยังไม่ได้อูเลย"	ตัดไป
64. ปานกลาง	ปลัดขยกมือ
ปลัด
"ผมเป็นพยานได้"	ตัดไป
65. โกล้อมาก	ปะทิวคลี่สลากออก ในนั้นมีกากบาท	ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นทุกคน

ปะทิว

"ไม่"

"ไม่"

เขาเหวี่ยงสลากลงพื้นโววายวาย

"ผมไม่เห็นด้วยกับการจับสลากนี่เลย"

"มันไม่ยุติธรรม พวกคุณจะบังคับ

ให้ผมตายแทนพวกคุณไม่ได้หรอก

กับไอ้สลากบ้า ๆ ใบบ่เดียว"

อินเสริท

หน้าปลัดแปลกใจ

ปลัด

"นั่งลงก่อนน่า ใจเย็น ๆ"

ปะทิว

"พวกคุณทำอย่างนั้นไม่ได้ เผลงไหล

ที่สุด พวกมันไม่ยอมรับผมหรอก ผม

เป็นคนมีอนาคต พ่อ...แม่...แทนผม

ยังรอผมอยู่ พวกคุณนั่นแหละ

ที่จะต้องไปแทนผม"

"ปมไม่ยอมไปตายกับพวกมันเด็ดขาด"

ฝาน

"เล็กโว้ย วาย ชะที"

เขาเสียงแข็ง

ปะทิว (ตะโกน)

"พวกคุณบังคับผมไม่ได้หรอก"

ปะทิวเดินวนไปรอบ ๆ แล้วหยุด

ปะทิว

"ใครรับสลากในนี้ผมให้ล้านนึง"

เขาก้าวไปหาปลัดแล้วไปที่ฝาน

" 1 ล้านบาท"

เขาชี้ที่กระต๊าก

ปลัด

"สงบสติอารมณ์ซะเถอะคุณปะทิว"

ลองนึกดูซิ...ว่าใครจะเอาชีวิตมาแลก

กับเงินที่เค้าไม่ได้ใช้"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มัทรี
"ผมจะให้ทุกอย่างที่ผมมีอยู่"

"เงิน"

"ที่ดิน"

"ทุกอย่าง...ในสตูล"

ปลัด

"พวกเราไม่มีใครอยากตายกันหรอก"

ปะทิว

"ไม่...ต้องมี... ต้องมีชี"

เขาเดินไปหาแต่ละคน

ตัดไป

67. ปานกลาง

ปะทิว

"ทุกอย่าง... ทุกอย่างจริง ๆ "

เขาทรุดตัวหมดหวัง

อินเสริท

ฝานเดินเข้าไปกระซอกคอของปะทิวเขย่า

68. ปานกลาง

(หูซื่อต) ฝาน กับ ปะทิว

ฝาน

"ลอร์ด"

ฝานต๋อยปะทิว

ตัดไป

69. โกล้

ปะทิวหันมาเลื้อดกกปาก

ตัดไป

70. กว้าง

ฝานเดินออกมา ปลัดเดินเข้าไปตามบ่า

ปะทิว

ออฟซิ่นเสียงทวี

"เล่าให้ฟังหน่อยซิ บางทีปมอาจจะซ็อกก็ได้"

ฝาน

"มึงจะบ้าหรือ ใส่นั่ง"

ฝานหันไปพูดกับทวี

ปลัด

"อย่าไปหัวเราะเขาซิ"

ตัดไป

71. ปานกลาง

ทว

"ผมไม่ได้แก้งผมบอแล้วใจว่าจะซื้อ"

ตัดไป

72. กว้าง

ทุกคนเงียบอยู่นาน

ปะทิว

"คุณจะแลกกับผม"

ตัดไป

73. โกล้

ทวี่

"ใช่"

เขาพูดเสียงดัง

ตัดไป

74. กว้าง

ผ่าน

"ไอ้แห้งเอ๊ย"

เขาเกาหัว

"มึงจะไปประโยชน์อะไรจากเงินของมึงวะ"

ชิพโฟกัสไปที่ จรัล

"ก็ทำพินัยกรรมไง"

ทุกคนเงียบกริบ

ทวี่

"มานี่... มานั่งตรงนี้"

เขาออกคำสั่งแล้วไอโซลก ๆ ปะทิวเดิน

ไปหาค่อมหัวด้วยความอับอายในความสำเร็จของตน

ทวี่

"เออละ คุณเป็นทนาย คุณต้องพูดทุกอย่าง

ตามความเป็นจริง"

ตัดไป

75. ปานกลาง

(หูซื่อต)

ทวี่

"มีเงินอยู่เท่าไร"

ปะทิว

" 6 ล้าน แต่ผมบอกตัวเลขชัดเจนกว่านี้ไม่ได้"

ทวี่

แล้วที่คืนที่คุณพูดถึงในสตุลละ"

ปะทิว

"สวนยาง 50 ไร่ กับบ้าน 2 หลัง"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

71. ปานกลาง

ทว

"ผมไม่ได้แกล้งผมบอลแล้วใจว่าจะซื้อ"

ตัดไป

72. กว้าง

ทุกคนเงียบอยู่นาน

ปะทิว

"คุณจะแลกนี้กับผม"

ตัดไป

73. ใกล้

ทวี

"ใช่"

เขาพูดเสียงดัง

ตัดไป

74. กว้าง

ฝาน

"ไอ้แห้งเอ๊ย"

เขาเกาหัว

"มึงจะไปประโยชน์อะไรจากเงินของมึงวะ"

ชิพโฟกัสไปที่ จรัล

"ก็ทำพินัยกรรมไง"

ทุกคนเงียบกริบ

ทวี

"มานี่... มานั่งตรงนี้"

เขาออกคำสั่งแล้วไอ้โชนก ๆ ปะทิวเดิน

ไปหาค่อมหัวด้วยความอับอายในความสำเร็จของตน

ทวี

"เออละ คุณเป็นทนาย คุณต้องพูดทุกอย่าง
ตามความเป็นจริง"

ตัดไป

75. ปานกลาง

(ทู้อต)

ทวี

"มีเงินอยู่เท่าไร"

ปะทิว

" 6 ล้าน แต่ผมบอกตัวเลขชัดเจนกว่านี้ไม่ได้"

ทวี

แล้วที่คืนที่คุณพูดถึงในสตูลละ"

ปะทิว

"สวนยาง 50 ไร่ กับบ้าน 2 หลัง"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทวี
"ทั้งหมดนี้เป็นของคุณ"

ปะทิว
"ใช่"

ทวี
"มีอย่างอื่นอีกไหม"

ปะทิว
"มีคอนโดในกรุงเทพ แต่ผมไม่ได้เป็นเจ้าของ"

ทวี
"ทำออกมาให้ผมซิ เรียกว่าไงนะ สัญญามอบของภินันท์นาการ ใช่ไหม"

ปะทิว
"ใช่... แต่ผมต้องการกระดาษ"

จรัล
"ผมมี"

76. ปานกลาง

ทวี ล้วงกางเกง แล้วหยิบซองจดหมาย
ให้ปะทิว เขานั่งข้าง ๆ แล้วลงมือเขียน

ตัดไป

72. ปานกลาง

ทวี
"ผมต้องการพยาน 2 คน"

ปลัด
"ผมเอง"
เขาเขียนลงไปในสัญญานั้น

ตัดไป

78. ใกล้เคียง

ผ่านเขียนชื่อ และ นามสกุลต่อท้ายปลัดชัยยศ

ตัดไป

79. ปานกลาง

ทวี
"เอกสารนี้... นี่ทำพิธีกรรมได้"
"คุณเขียนลงไปเลย... ทุกสิ่งทุกอย่างที่
ผมมีอยู่ ยกให้ แม่ กับ น้องสาว คนละครึ่ง"

ตัดไป

ตัดไป

80. ปานกลาง

ทวิ

"คุณเก็บเอกสารนี้ไว้"

เขายื่นให้ปลัด

ตัดไป

ภายนอก / ส่วนยาง / กลางวัน

81. กว้าง

ทวิเดินนำหน้าโจร หายเข้าไปในความมืดของสวนยาง

เสียงปืน

"ตูม"

เสียงเฮลิคอปเตอร์

เสียงตำรวจ

"เราล้อมไว้หมดแล้ว"

(ทั้งหมดเป็นเสียงของออพชั่น"

ตัดไป

อินเสริท

หน้าทวิเจยเมย

ภายใน / ห้อง / กลางคืน

82. ปานกลาง

ชายในความมืด เอื้อมมือไปหยิบสลากที่มี

กากบาทที่อยู่ข้างประตู แล้ว

พบว่าคือ ทวิ

เสียงออพชั่น

"มอบตัวซะเดอะ"

เสียงเฮลิคอปเตอร์

ตัดไป

83. กว้าง

ประตูเปิดออกปะทิวเดินเข้ามา

ในห้อง

เสียงประตู

"แฉ็ค"

ตัดไป

84. ใกล้เคียง

มือหยิบปืน

ตัดไป

85. กว้าง

ปะทิวถอดคสูท

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

86. โกลี	มือขึ้นนก	ตัดไป
87. กว้าง	ปะทิวนั่งเก้าอี้	ตัดไป
88. โกลี	ป็นจ่อหัว ปะทิวหันไปมอง	ตัดไป
89. ปานกลาง	ข้ามไหล่ปะทิว เห็นทีวี จรัล "มิ่งไม่เคยทำตามสัญญาเลยนะมิ่ง"	ตัดไป
90. โกลี	ป็นเหนียวโก	ตัดไป
91. กว้าง	ปะทิวอนตายในห้อง เสียง "ตูม"	ตัดไป
92. แคบ	สลากที่มีกากบาทอยู่บนกองเลือด จากออก เครดิต ที่มงาน จบ.	ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจารณ์ภาพยนตร์เรื่องที่ 3

- ต้องมีฉากมาทางสีเขียวของทวีกับ ปะทิว
- ต้องมีฉากที่ทวีติดคุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงเสลิกอปเตอร์

7. ใกล้มาก ปะทิวหันมากกระซิบกับทนาย
" จะให้การโดยความลัทธิจริงทุกประการ " (ออฟชั่นเสียงปลั๊ก)

เสียงเสลิกอปเตอร์

ภายใน/ห้องปะทิว/กลางคืน

9. ใกล้ ชายร่วงดมอมผลึกลูกไม้เข้าตัวป็น
" คลิ๊ก "
" รอก...หมายเลข 2 "

ภายนอก/สวนยาง/กลางวัน

9. ใกล้ กล้องแพนออกจากต้นไม้ เห็นภาพหลายคนเดินไป
10. ปานกลาง พวกโจร เดินนำหน้าทวิมา ผ่านแรงผีเท้าเดินจากคานหลังมา
ผ่าน
" ไอ้พวกขนาคาร์ระยำ ...ดูย "
เขาดูยน้ำลายใส่หน้าทวิ แล้วเดินแข่งไป
ทวิหยุดยืนเฉย ๆ ...โจรที่อยู่คานหลังตะโกนมา
โจร " เดินไป...เดินไป " (สำเนียงใต้)
ทวิเดินต่อไป ปะทิวและปลั๊กเดินประคองเกยรติมาอยู่คานหลังทวิ
เกยรติ
" ผมเดินไม่ไหวแล้ว ปะทิว "
เขามองไปทางเพื่อน
ปะทิว
" ผมก็เหมือนกัน "
ปลั๊ก
" หน่ออีกหน่อยเถอะครับ "
เกยรติผมเดินไม่ไหวแล้วจริง ๆ
ปะทิว
" เราพักกันก่อนดีกว่า "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. กว้าง

สวนยางเห็นคนเดินอยู่ไกลลิบ
(ออฟชั่นเสียงกังเข้ามา)

โจร " ลูกชั้น อ้อ. ลูกชั้นเคี้ยวนี้ "

ปลัด

" เคี้ยวไปไม่ไหวแล้วครับ "

12.

ท้วงโซ่ กล้อง คอลลี แล้วกว้างออกเห็นทวี
นั่งไอโซลก ๆ ประกอบกับเสียงฝนตกพรำ ๆ
ทุกคนถูกล่ามไว้ติดกัน ผ่านนอนหลับอยู่บนโต๊ะไม้
ทุกคนหลับหมด

ปะทิว

" นอนไม่หลับเธอ คุณ "
เขาลุกเดินลากโซ่ไปหาทวี
ทวีพยักหน้า

ปะทิว

" ผมก็เหมือนกัน นอนแล้วปวดหลังยังงี้ไม่รู้ "
เขาจับหลัง บิดกั้ว แล้วนั่งลงข้างทวี

13. ปานกลาง

(ทุซ้อต)

ปะทิว " คุณไม่ใช่คนที่นี่ใช่ไหม "

ทวีไอโซลก ๆ " ผมมาทำงานได้มีกั้วแล้ว " เขาตอบโดยไม่สบตา

ปะทิวพยายามชวนคุย " อ้อ คุณทำงานในธนาคารนั่นเหรอ "

ทวี " ใช่ ผมทำค่านปล่อยสินเชื่อ " แล้วไอโซลก ๆ

ปะทิว " อ้อ ที่จริงผมก็เป็นคนที่นี่ แต่ไปเป็นนายที่กรุงเทพฯ

ซะหลายปี ผมก็อยากกลับมาอยู่ที่นี่นะ พ่อผมทิ้งมรดกไว้ให้เยอะ

แค่อาชีพอย่างนี้อยู่กรุงเทพฯ แล้วรุ่งกว่า คุณว่าไม่ "

ทวี " ผมไม่ทราบ "

ปะทิวพยายามชวนคุยอีก " บ้านผมอยู่ละงู คุณรู้จักไหม "

ปลัดกระเถิบมา " คุณเป็นคนละงูหรือครับ ผมปลัดจรัลเพิ่งย้าย

ไปอยู่ละงูไม่นานมานี้เอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ไกล

ปะทิว " ยินคี่ที่ไค้รู้จักครับ " คีใจจ้งที่เจอคนละงูเหมือกัน "

ฝานหันมาสบด " ดูย ยินคี่ที่ไค้รู้จัก ทอนถูกจับอย่างนั้นะเทอ "

ทุกคนหันมามองฝาน แล้วหันกลับเพระไค้ยินเสียงอะอะจากข้างนอก

ฝานหันมากระเดิบตัวเข้าไกลักำแพง เอาหูแนบ กล้องหูมอินเข้าไกลัก

เสียงโจร (ออฟซิ่นภาษายาวี)

" มิงว่าคำรวจเค้าจะยอมปล่อยลูกที่มาหรือเปล่า "

" โช้ แกละไอ้โง่ มิงไม่เชื่อมือพีระยี่ไร "

" ไม่ใช่ไม่เชื่อ แต่ฎว่าเคี้ยวนี้ทางการมันแข็งซ้อยังไงไม่รู้ "

" โช้ ไอ้จ้ง ยังไงพีระยี่ก็ช่วยไค้แหละน่า "

" อะไรวะ ฎเป็นห่วงแค่นี้ ห่าไม่ตองค่ากันค้วย "

(ออฟซิ่นเสียงประทุเบิด)

15. ปานกลาง

" รอก้วยชี่ " เสียงผีเท้าเคินตามกันออกไป (ออฟซิ่น)

ฝานหันหน้ากลับมากลับมา ทุกคนกระเดิบเข้าไกล้อย่างอยากฎ

ปลัด " คุณพ้งออกหรือ เค้าว่าอย่างไรบ้าง "

ฝาน " มันพูดเรื่องลูกพี่มันตึกคุด มันว่าอะไรจะให้คำรวจปล่อยตัวนี้ละ
ไม่เกียวกัยเราหรือ "

ปลัด " ผมพอจะนึกอะไรออกแล้ว "

ผมว่าพวกมันตองเป็นโจรแบ่งแยกคินคนแน่นอน

มันคงจับพวกเรามาแค่เป็นทัวปะกัน แลกกับคนของมัน

ถ้าไม่มีอะไร เกียวมันก็คงปล่อย

" อ้าว คุณปลัด ถ้ามันไม่ได้สิ่งที่มีมันตองการละ ก็จับเห่เท่านั้น "

(ออฟซิ่นเสียงทวิไอโซลต ๆ)

" แค่มเห็นค้วยกับคุณปลัดคินะ พวกมันคงไม่กล้าทำอะไรเราหรือ "

16. ปานกลาง

(ประทุเบิดออก ปี่เลาะหู้ถือปืนเข้ามา

ทุกคนเงียบ

ระยี่ ผู้นำโจร เคินวทตรงกลางห้อง

- ปะทิว " แค่มเห็นค้ายนะ เราทุกคนต้องเสียดสละ เพื่อประวิงเวลา
ให้คนที่เหลือรอด ผมเสนอว่าเราควรจะจับสลากกัน "
- ผาน " โอ้ย ฎไม่เอาค้ายหรอก เรื่องอะไรจะให้สลากใบเดียวมา
กักลินความเป็นความตายชีวิตฎ "
- ปลัด " มันก็ไม่มีวิธีที่คักกว่านี้แล้วนะ มีเหตุผลหน่อยซิคุณ "
- ผาน " มีเหตุผลแล้วต้องตายใครจะเอา " ทวีร่วมเฟรม
- ปะทิว " คุณเห็นค้ายไหม คุณ "
- ปะทิวหันไปทางทวี เพื่อหาแนวร่วม
- ทวี " ยังไงก็ได้ "
- ผาน " เออ ก็ไควะ จับก็จับ ขอให้มึงไคนะไอ้แห้ง
- ปากกา เขียนบนกระดาษ
- มือม้วนกระดาษ
- หน้าปะทิวไม่ไว้ใจ
- ปะทิว " มา.... ผมช่วย "
- เซาก้มลง ช่วยม้วน
- มือม้วนสลาก
21. ไกล้มาก
23. ปานกลาง ปลัดถอดรองเท้า ถล่องทิวชั้นรับรองเท้าวางบนโต๊ะ
24. ไกล้ มือปลัดเอาสลากใส่รองเท้า
25. กว้าง เห็นทุกคน
- ปะทิวอมยิ้ม
- " งั้นปลัดเป็นคนจับก่อน คามค้ายทวี ผม แล้วก็ผาน "
- ปลัดล้วงมือเข้าไปในรองเท้าอย่างฉับไว
- หน้าปลัด
26. ไกล้
27. ไกล้มาก ม้วน 8 มือปลัดเขี่ยคนอย่างระวัง จากนั้นจึงหยิบขึ้นมาชั้นหนึ่ง
- ถล่องทิวชั้นรับหน้า
- ไกล้มาก ปลัดม้วนสลากออกช้า ๆ
28. ปานกลาง ปลัด " ไม่ไคน "
29. ปานกลาง ผาน " ไอ้แห้ง ทวมึงแล้ว "

30. ปานกลาง ทวีเกินเข้ามา (อินโฟกัซ) แล้วล้วงสลาก
31. ใกล้เคียง สลากถูกนิ้วแตะแล้วหยิบเลย
32. ปานกลาง ทวีคลี่ดู แล้วยกให้คนอื่นดู
สลากวางเปล่า เขาไม่แสดงความคิด
แล้วเกินกลับไปนั่งที่เดิม
ปะทิว , ผาน
33. ใกล้เคียง สลากเหลืออยู่ 2 ชิ้น
34. ใกล้เคียง หน้าปะทิว กระสับกระส่าย
35. ใกล้เคียง มือหยิบสลากออกไป
36. ใกล้เคียง หน้าปะทิว
37. ใกล้เคียง สลากอันเก่าถูกทิ้งเข้าร่องเท้าหยิบอันใหม่ไป
38. ใกล้เคียง ผาน " เฮ้ย เอ็งดูแล้วนี่ "
39. ใกล้เคียง ปะทิว " เปล่านะ ผมยังไม่ไ้ดูเลย "
40. ปานกลาง ปลัด " ผมเห็น เขายังไม่ไ้ดูหรอก "
41. ใกล้เคียง ปะทิวคลี่สลากออก ในนั้นมีกากบาท
42. กว้างแทน ทุกคนจ้องมาที่เขา
"ไม่ไม่ "
เขาเหวี่ยงกระดาษลงพื้น "
" มันไม่ยุติธรรม พวกคนไม่มีสิทธิ์
43. ปานกลาง ปะทิวหน้าซึก คั่นกระหนก ระวังระลึกพูด
" คุณจะให้ผมไปตายแทนพวกคุณในทางกฎหมาย
พวกคุณทำแบบนี้ต้องมีความผิด
หน้าปลัดแปลกใจ
นั่งลงก่อนหน้า ใจเย็น ๆ
ปะทิว
พวกคุณทำอย่างนั้นไม่ได้ พวกมันไม่เอาผมหรอก ผมเป็นคนมีอนาคต

พ่อ...แม่...เมีย " ปะทิวหน้าตาตื่นตระหนก รัลรัลระลักพูดเพื่อ
" ทุกคนรอดผม พวก...พวกคุณนั่นแหละต้องไป "
ผาน " ฤษ มึงมีอนาคตคนเคียวหรือใจ ใคร ๆ เค้าก็มีคนรออยู่ทั้งนั้น
แหละ ออย่าไวยหน่อยเลย "

ปะทิวเสียงแข็ง

พวกคุณบังคับผมไม่ได้ "

ปะทิวก้มลงเก็บสลากเงินไปรอบห้อง

" ใครรับสลากใบนี้ ผมให้ล้านนึง "

เขาก้าวเข้าไปหาคนที่ คนนั้นที่ สายตาวิงวอน

" 1 ล้านบาทเชียวนา " เขาพูดด้วยสายตาวิงวอน

เขาสั่งที่กระคา

ปลัด " ส่งบสคิอารมณเสียเถอะ คุณจะเอาเงินจำนวนเท่านี้มาแลก

กับชีวิตคน ใครเขาจะเอา

ปะทิว ทรุกตัวลงนั่ง สีหน้าสิ้นหวัง

" ผมจะให้ทุกอย่าง ทุกอย่างที่ผมมีอยู่ "

" เงิน ที่กิน "

" ทุกอย่างที่ผมมี แลกกับชีวิตผม "

ผาน " ไอ้หอก ใครเขาจะอยากได้ เอาไปก็ไม่ได้มีชั

ไม่มีใครเขาแลกกับมึงหรอก ฤษ " ผานเริ่มอารมณเสีย มองอย่าง

ฉูด

ปะทิว

" ไม่ ต้องมีชิ ต้องมี "

ปะทิวควักเหรียญ (ออฟชั่นทวีไอโซลก ๓)

44. ปานกลาง

ปะทิวเงยหน้าขึ้น ระเบิดเสียง

" ทุกอย่าง ทุกอย่างจริง ๆ แลกกับผมเถอะผมสัญญา "

45. ปานกลาง (ทูลช็อค) ผานกับปะทิว
 " สัตว์เอย มีงเล็กคำครวญเถอะวะ ฎร่าคาญ
 มีงเป็นคนคึกการจับสลากแท้ ๆ แล้วมีงจะไวยไปทำไม "
 ผาน จับคอเลื้อปะทิวยกขึ้น แล้วทอยปะทิวเต็มแรง
46. กว้าง
 ปะทิว กระเด็นทุรุตตัวลง ผานสะบัดหน้าหนี ปลัดเข้ามาประกอง
 ปะทิว
 ทวีไอโซลก ๆ หันมามอง
 " ลองบอกเงื่อนไขมาซิ บางทีผมอาจจะแล "
47. ปานกลาง ทวี " เปลา ผมพูดจริง บอกเงื่อนไขมาซิ "
48. กว้าง ปะทิวลุกลี้ลุดลน เข้าไปหาทวี ทุกคนเงียบ
 ปะทิว " คุณจะแลกชีวิตคุณกับชีวิตผมมันั้นเทรอ " สีหน้าไม่แน่ใจ
49. กว้าง ทวี สีหน้านิ่งเฉย
 " เปลา แลกชีวิตผมกับเงินของคุณ "
50. กว้าง ผาน " ไอ้แห้งเอย "
 เขาเกาหัว ท่าทางหงุดหงิด
 " มีงจะได้ประโยชน์อะไรจากจากเงินของมันวะ ฎสงสัย "
 ขึ้นไฟก๊สไปทวี
 " เราต้องทำพินัยกรรม "
 ทุกคนเงียบ
 ทวี
 " คุณเป็นนาย คุณคงรู้ว่าเราจะร่างสัญญากันยังไง
 เขาถามปะทิวแล้วไอโซลก ๆ ปะทิว ค่อมหัวอับอายในความสำเร็จ
 ของตน
 ทวี
 " คุณมีทรัพย์สินอยู่เท่าไร "

51. ปานกลาง (ทูลขอ)
 ทวี "บอกผมตามความจริง "
 ประทิว " 6 ล้าน แค่มผมไม่ทราบตัวเลขที่ชัดเจนกว่านี้ "
 ทวี " แล้วสมบัติคุณที่ละงูละ "
 ประทิว " ส่วนยาง 50 ไร่ บ้าน 2 หลัง "
 ทวี " หมกแล้วหรือ "
 ประทิว " มีคอนโดในกรุงเทพฯ แค่มผมไม่ได้เป็นเจ้าของ "
 ทวี " ร่างสัญญาเลย เขาเรียกว่า สัญญามอบของอภินันทนาการใช่ไหม "
 ประทิว " ใช่ แต่...เออ ผมไม่มีกระดาษ "
52. ปานกลาง ทวี ล้วงกางเกง หยิบซองจดหมายขึ้นมาให้ประทิว เขานั่งลงช้าๆ
 ประทิวลงมือเขียน
53. ปานกลาง ทวี " ผมต้องการพยาน 2 คน "
54. กว้าง ปลัด นั่งเงยบไม่เห็นค้วย
 ทวียื่นกระดาษให้ ปลัดจำใจเซ็น
 ผาน " มา ... จะช่วยส่งมึงไปตายเอง ...ไอ้แห้ง "
55. ใกล้เคียง ผาน เขียนชื่อ นามสกุลต่อท้ายปลัด
56. ปานกลาง ทวี " คุณช่วยเขียนให้ค้วยว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผมมีอยู่
 ยกให้แม่ กับน้องสาว คนละครึ่ง "
57. ปานกลาง ทวี " คุณเก็บเอกสารนี้ไว้ ส่วนผม"
 เขายื่นซองจดหมายให้ปลัด แล้วหยิบกระดาษกาทมาไว้ในมือ
 ภายนอก/ส่วนยาง/กลางวัน
58. กว้าง ทวีเดินหน้าหน้าโจร หายไปในความมืดของสวนยาง
 ทวีหน้าเฉยเมย
 เสียงปืน " ทุม "
 เสียงเฮลิคอปเตอร์
 เสียงคำราม " เราล้อมไว้หมกแล้ว "
 (ออฟชั่นทั้งหมด)

ภายใน/ห้องปะทิว/กลางคืน

59. ไกล (หูชอก)
 ทวี " ผมมาทวงสัญญา "
 ปะทิวทำหน้าที่นาง " สัญญาอะไร "
 ทวี " ผมมีหลักฐาน คุณหาตามสัญญาดีกว่า สัญญาตอนที่ถูกจับ
 เป็นตัวประกันไง มันจะไ้จับ ๆ "
 ปะทิว " จบั้นหรือไม่มีทาง ผมจะเรียกตำรวจจับคุณ
 ผมจะฟ้องคุณฐานชู้กรรโชกทรัพย์ "

ภายใน/ห้องพิจารณา/กลางวัน

60. ไกลมาก นายชุกรณะของจกหมาย ให้ลูกขุนดู (แทนสายตาลูกขุน)
 เสียงนาย
 " นี่คือ หลักฐานที่จำเลยแอบอ้างว่า "
61. ไกลมาก กล้องหัว เห็นปากผู้พิพากษาคัดสิน
 " ศาลขอตัดสินให้ "

ภายใน/ห้องซัง/กลางวัน

62. ไกล ประตูห้องซังกระแทกปิด ทวีทรุกตัวลงนั่ง

ภายใน/ห้องปะทิว/กลางคืน

63. กว้าง ประตูเปิดออก ปะทิวเดินเข้ามา ก้มมองนาฬิกาข้อมือแล้วเดินต่อ
64. ไกล มือกระชับปืนแน่น
65. กว้าง ปะทิวถลอกสูท ตามองนาฬิกา
 นาฬิกา
66. ไกล ฝีเท้าก้าวเข้ามาใกล้
67. ไกล มือชันนง
68. กว้าง ปะทิวนั่งเก้าอี้
 (ออฟชั่นเสียงไอของทวี)
69. ไกล ฝีเท้าเดินเข้ามา

70. ไกล้ว ปะทิว เงยหน้าขึ้นจากเอกสาร
71. ไกล้ว ผีเฝ้าก้าวเข้ามา เสียงไอของทิว
72. ปานกลาง ปะทิวหันมา เจอเป็นจ้อหัวพอกี
73. ไกล้ว หน้าทิวโกรธแค้น
" มึงไม่เคยทำตามสัญญา "
74. ไกล้ว ปะทิว หน้าซีดเหงื่อตก เหลือบมองนาฬิกา
นาฬิกา
75. ไกล้ว ทิวถือปืนจ้อหัวปะทิว
76. ไกล้ว หน้าทิวเครียดแค้น
77. ไกล้ว ปืน
78. ไกล้ว หน้าปะทิวตื่นตระหนก (ออฟซิ่นเสียงไอของทิว)
79. ไกล้ว ปืนนิ้วลั่นไก
80. ปานกลาง ทิวล้มลง โดยมีปะทิวยื่นตะลิ่ง
ตำราวจ เล็งปืนอยู่ที่ทิว
81. ไกล้ว สลากที่มีกากบาทอยู่บนกองเลือด
เครกติก ทีมงาน
" ผมมาทันเวลาใช่ไหมครับ " (ออฟซิ่นเสียงตำราวจ)
" คุณปะทิวเป็นอะไรหรือเปล่าครับ "
" ไอ้มันนั่นล้าก็ยังไม่เข้ามาทำร้ายคุณถึงบ้าน "
" ขอบใจมาก สรววิคร " (ออฟซิ่นเสียงปะทิว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

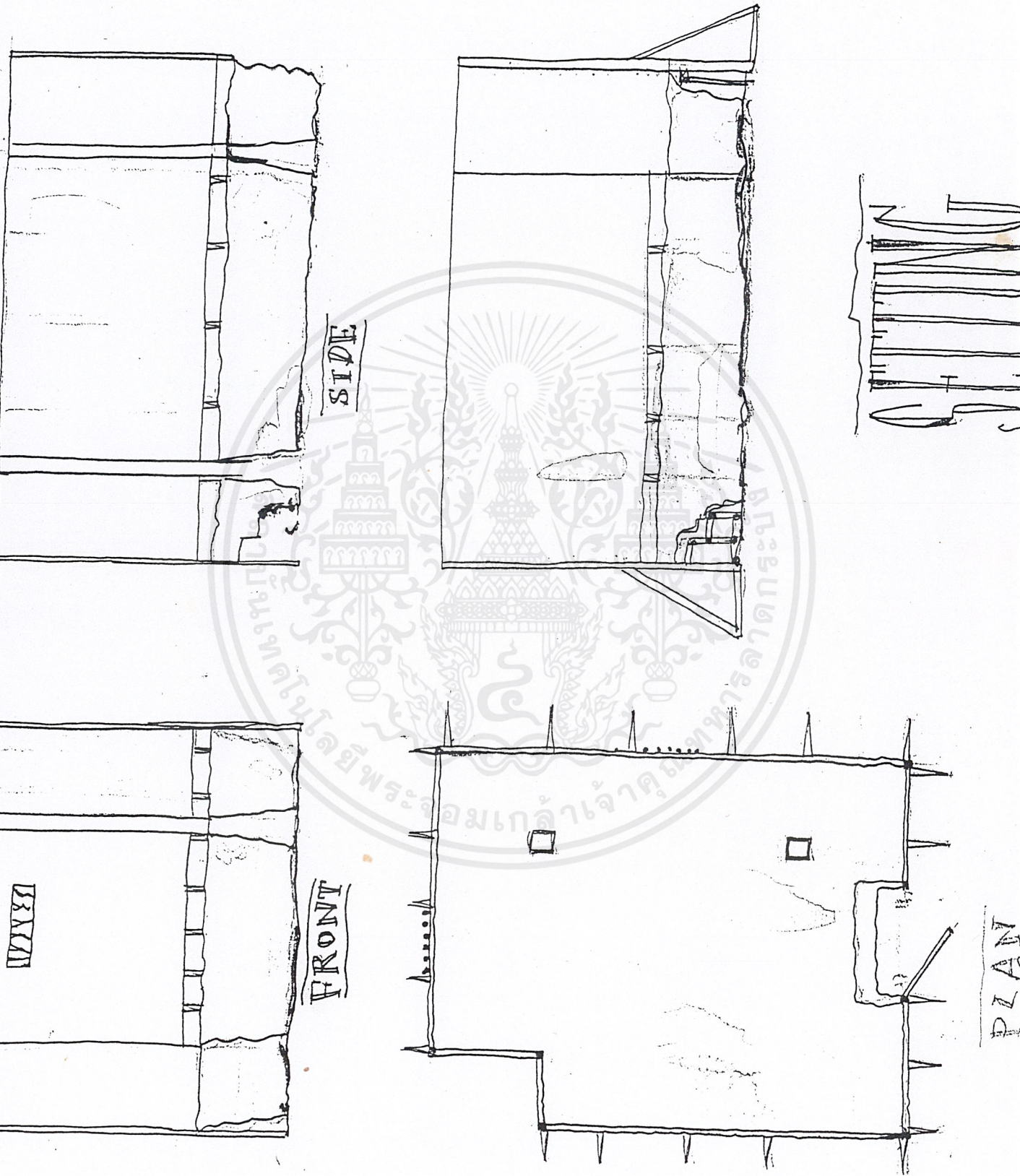
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างที่ข้าพเจ้าเริ่มเขียนบทภาพยนตร์ "รอด...หมายเลข 2"

ครั้งที่ 1 ตอนนั้นข้าพเจ้าก็ต้องเริ่มลึกลงบนเตรียมการก่อนถ่ายทำ เพราะเหตุผลที่ว่าผมได้เรื่องที่ทำยากกว่าคนอื่นเขา ฉะนั้นแล้วข้าพเจ้าอาจจะต้องเริ่มซ้ำอีกปีก็เป็นได้

การออกแบบฉาก

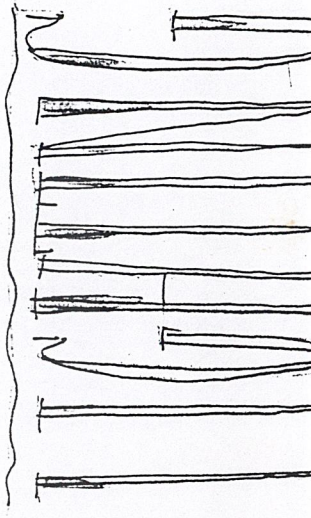
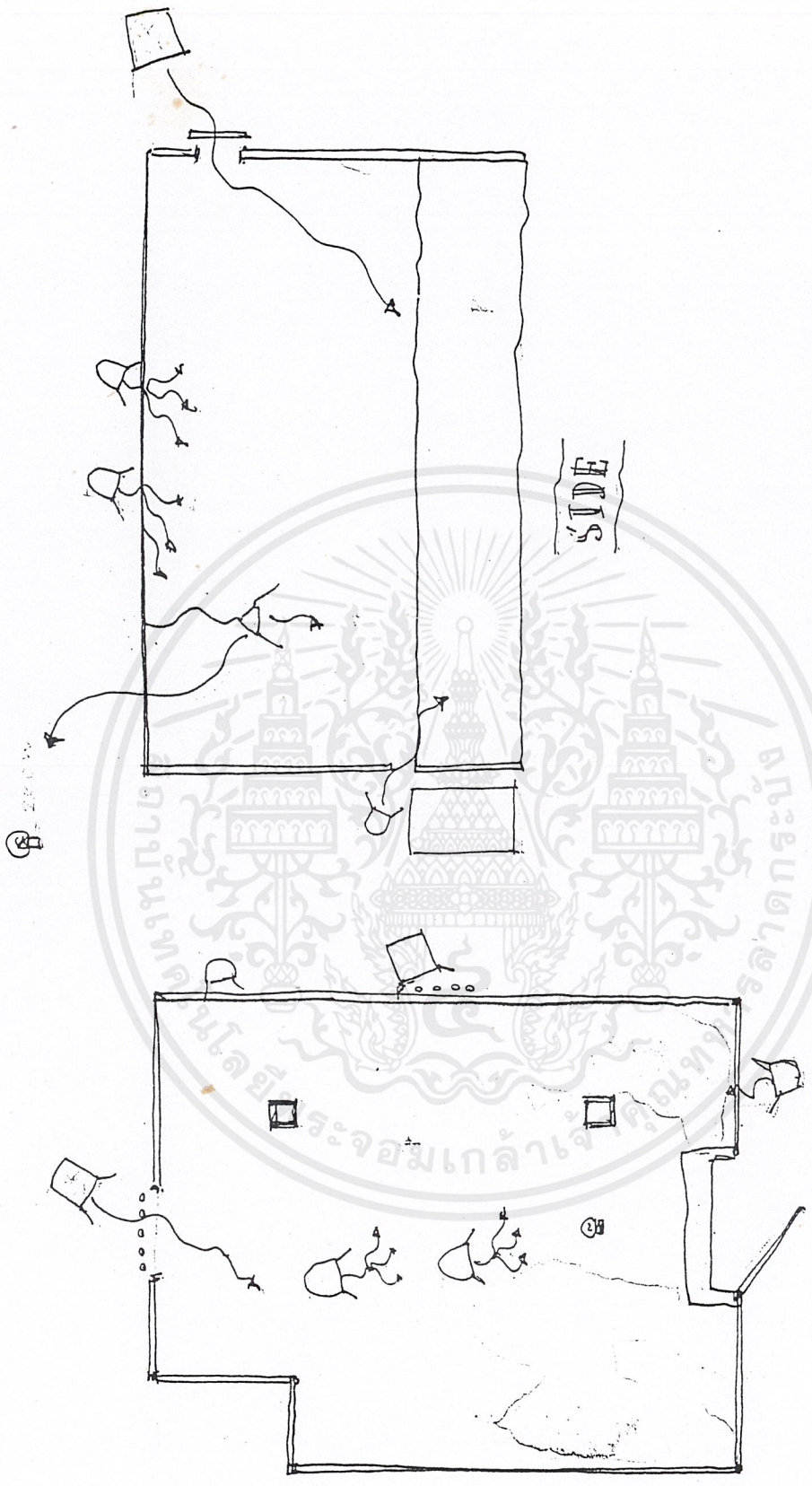
เหตุผลที่ห้องออกแบบก็เพราะว่า สถานที่ที่มีอยู่จริงนั้นจะขาดองค์ประกอบที่สำคัญในการถ่ายทำภาพยนตร์ (ของข้าพเจ้า) ก็คือไฟนั่นเอง ในตอนแรกข้าพเจ้าจะใช้หอพักที่ข้าพเจ้าอยู่ (บ้านสูง) ใช้ในการถ่ายทำ แต่เหตุผลที่ว่าหอพักแห่งนี้เป็นบ้านธรรมดาจึงมีไฟไม่พอเพียง ถึงแม้ว่าที่แห่งนี้จะมีภูมิศาสตร์ และองค์ประกอบบ้านอื่นๆที่เหมาะสมอย่างมากก็ตาม เมื่อลองเปรียบเทียบกับการสร้างฉากในโรงถ่ายแล้ว ข้าพเจ้าจึงเลือกสร้างฉากในโรงถ่ายโดยจำลองบรรยากาศจากหอพัก (บ้านสูง) และดูความน่าจะเป็นไปของสภาพภูมิอากาศ ภูมิศาสตร์ และลักษณะบ้านพักในส่วนข้างซึ่งเป็นบ้านยกพื้นสูงเสาะเทียบว่าบ้านในภาคอื่นๆของประเทศ ข้าพเจ้าจึงเลือกให้ตัวประกันถูกขังอยู่ในตึกร้างโดยที่พวกโจรได้ขุดที่ลงไปครึ่งหนึ่งแล้วลอมฝาให้เป็นห้องขังตั้งภาพประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

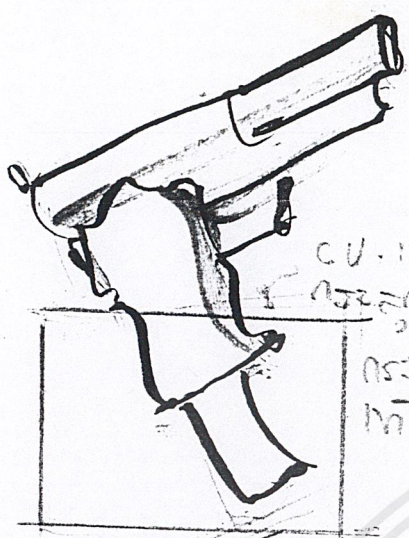
800 W
200 W
D
G

PLAN

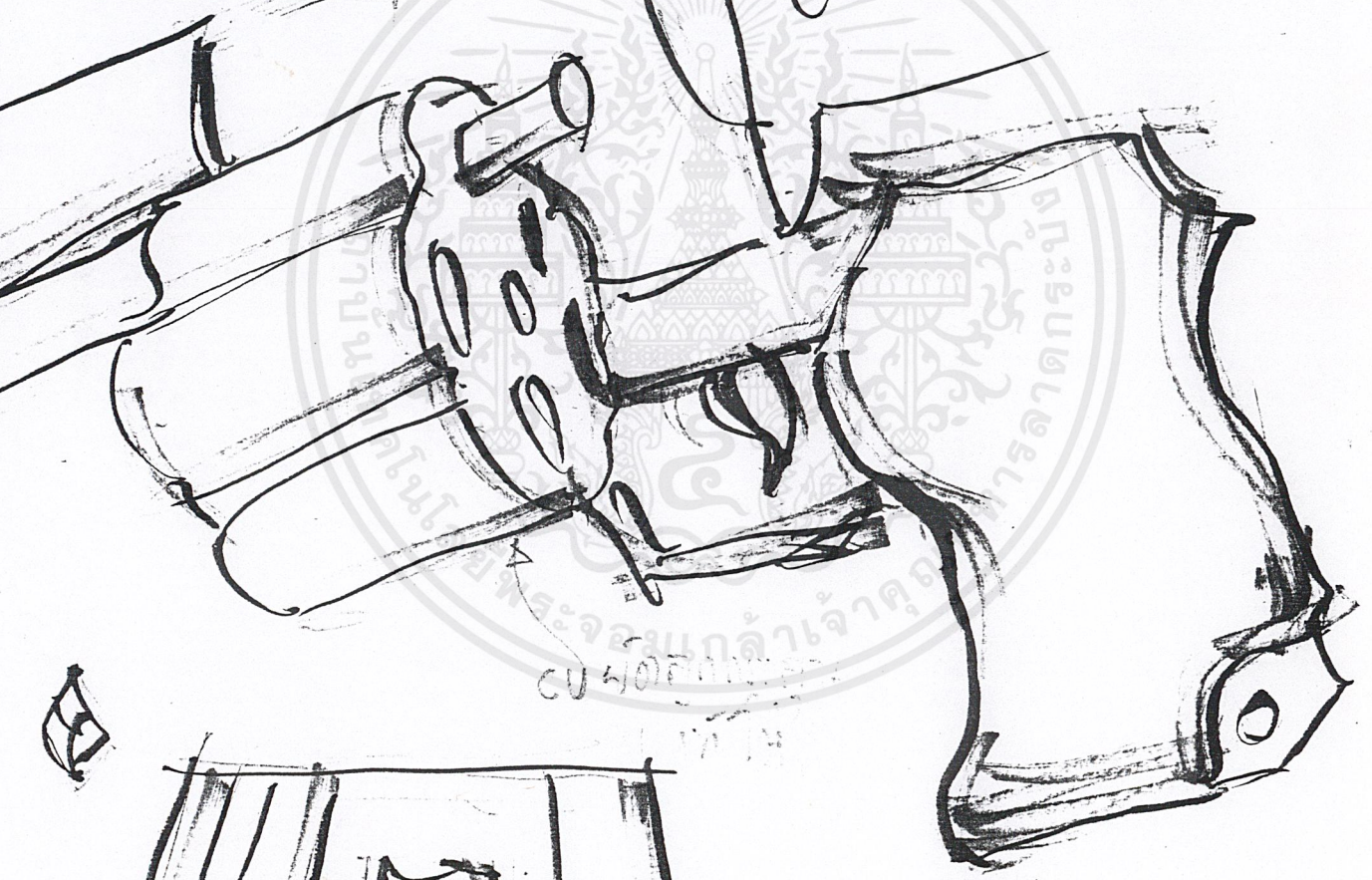
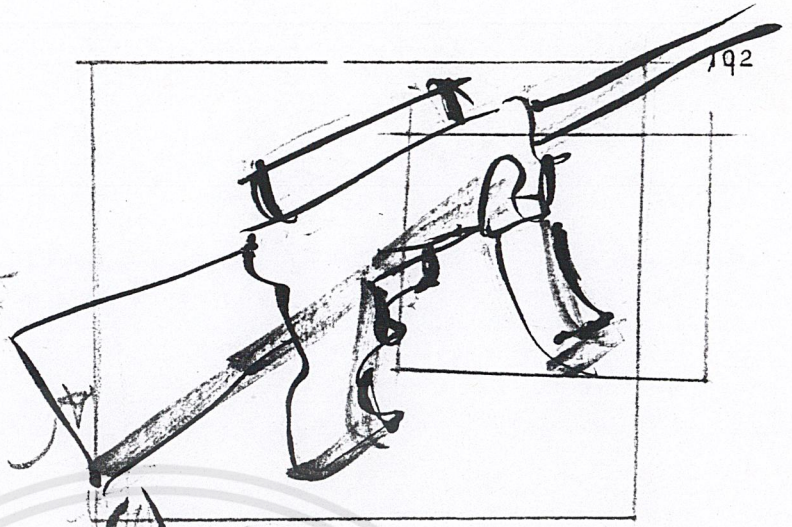
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

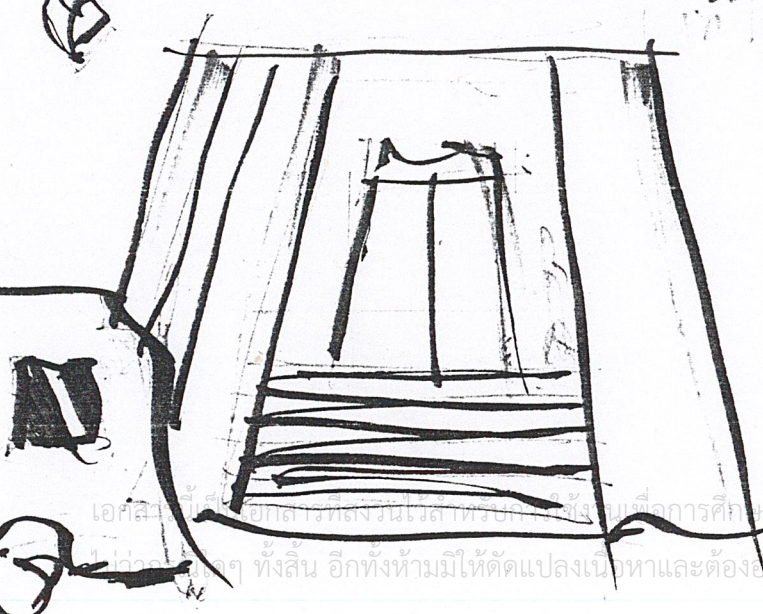
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

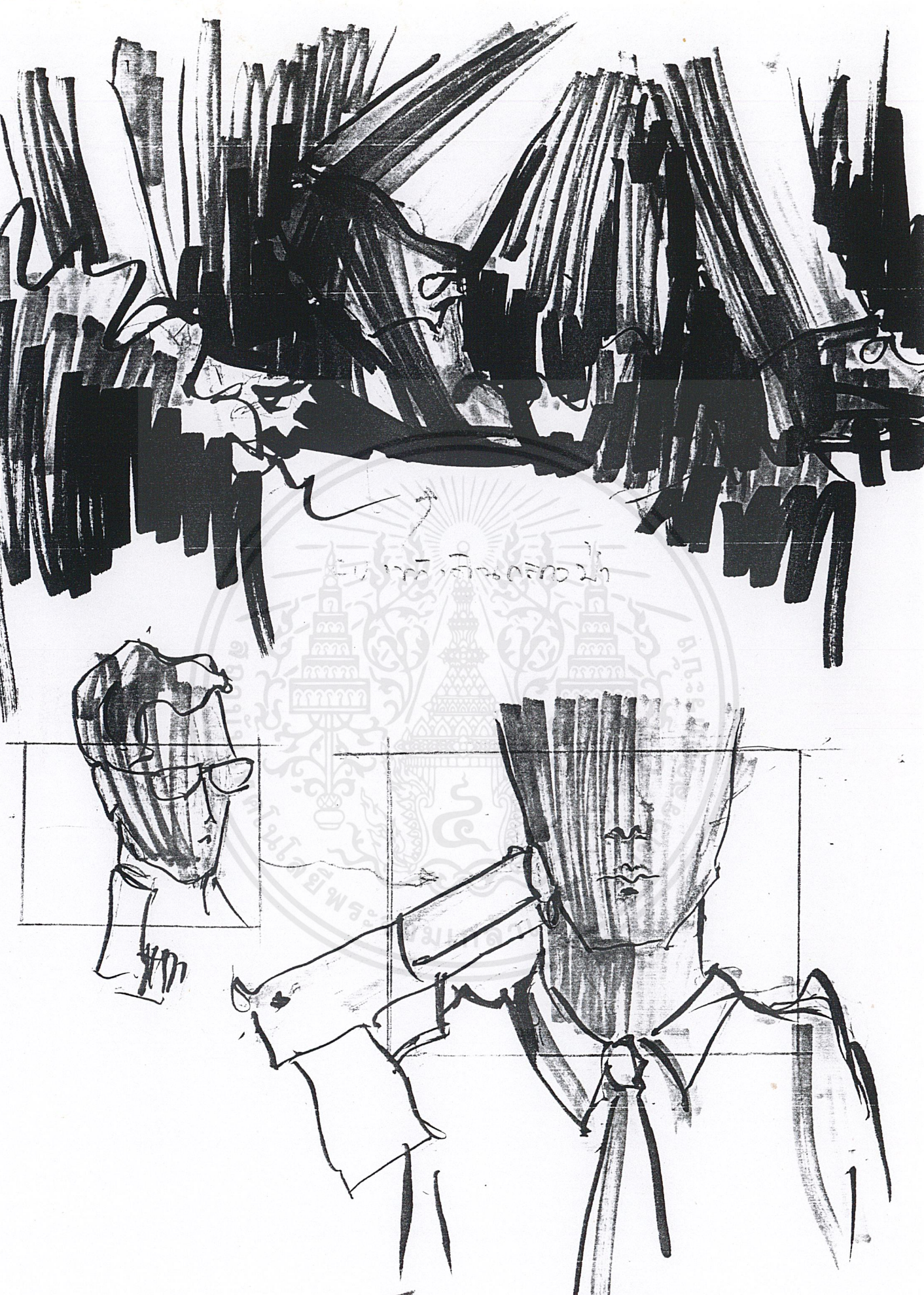

CU-1100
กระสุน
17 มม

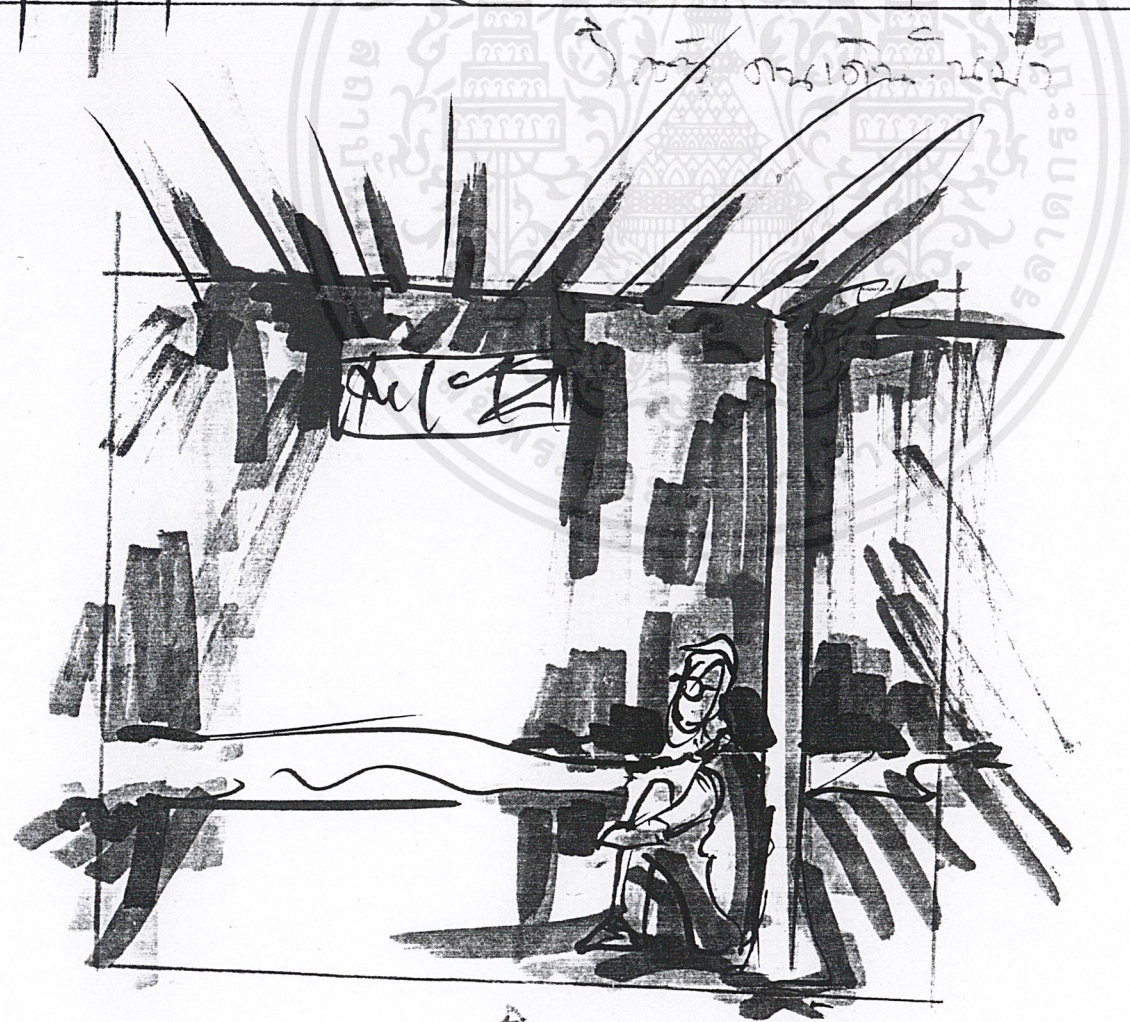
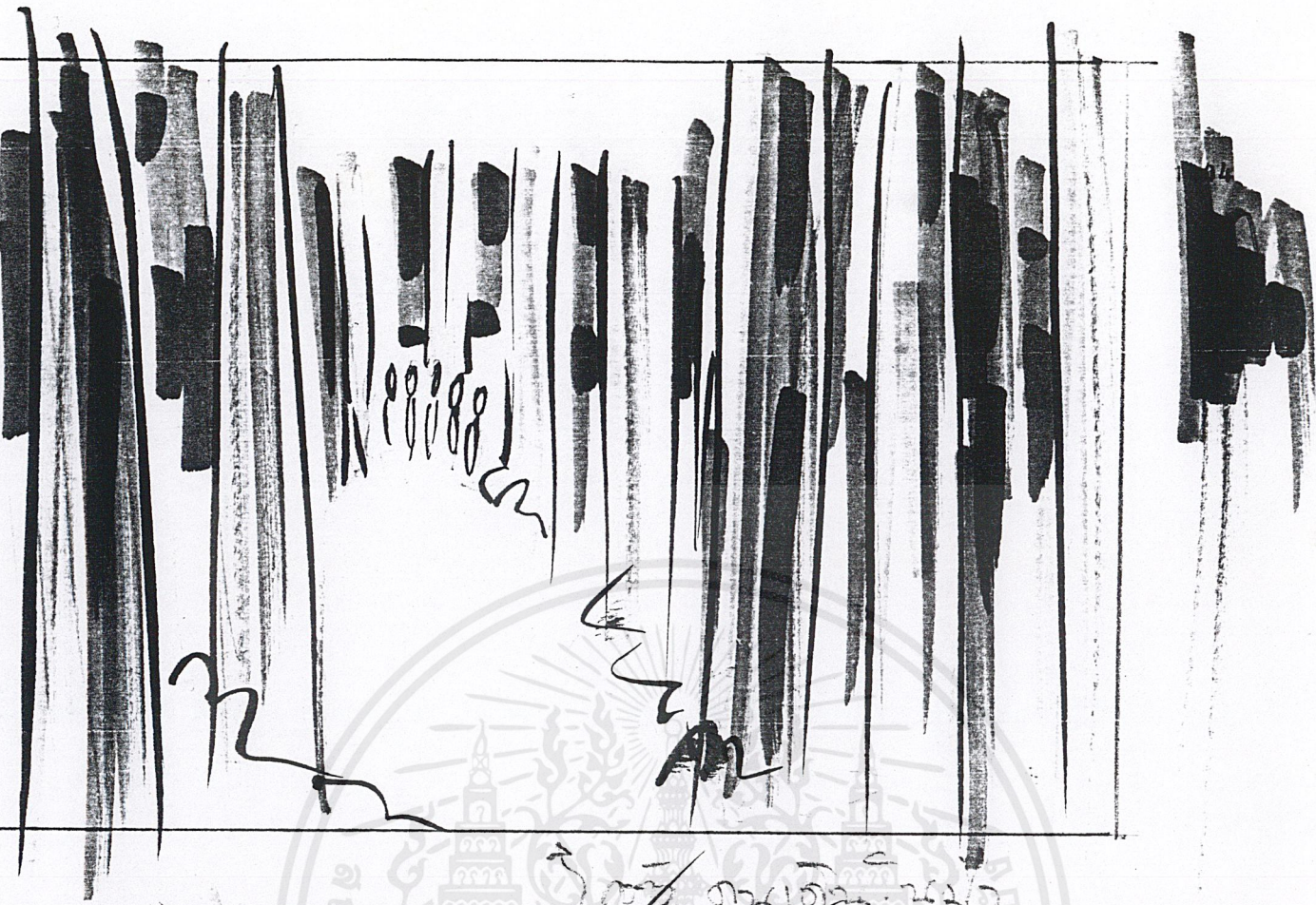

CU-400
กระสุน
17 มม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

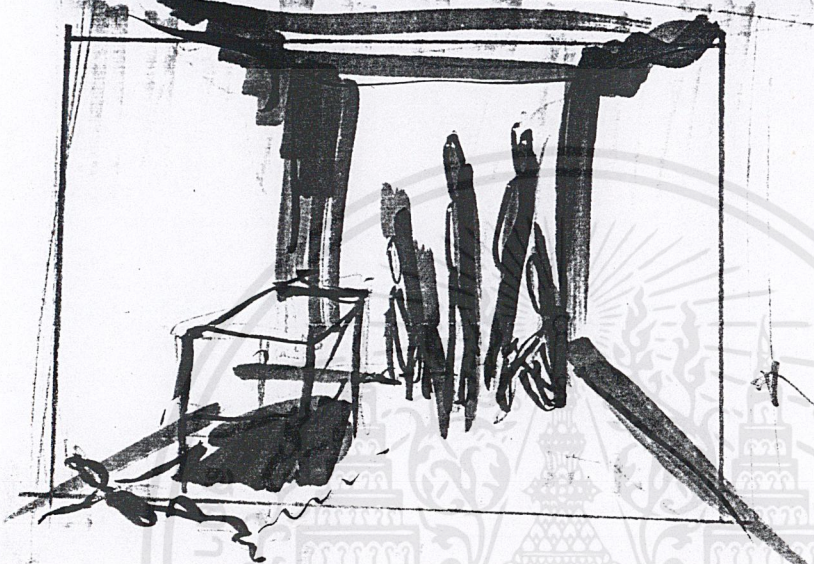
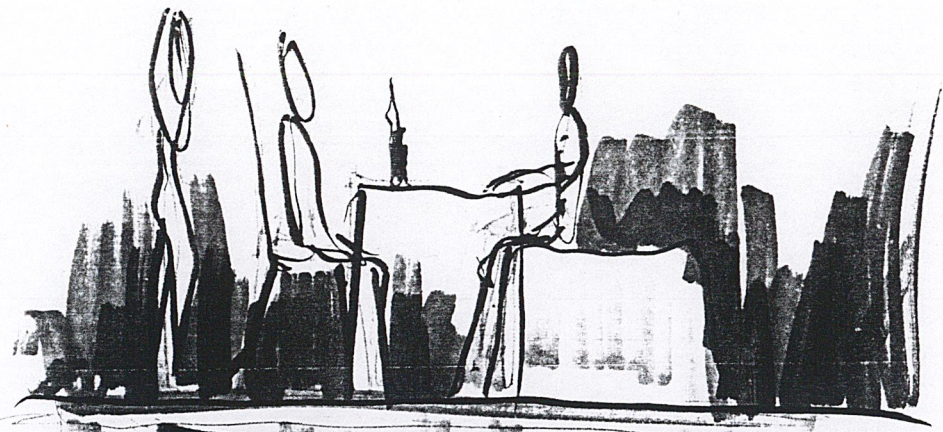
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษารองเทียบ ในองงเขตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๙ ประทีปของอุปลักษณ์

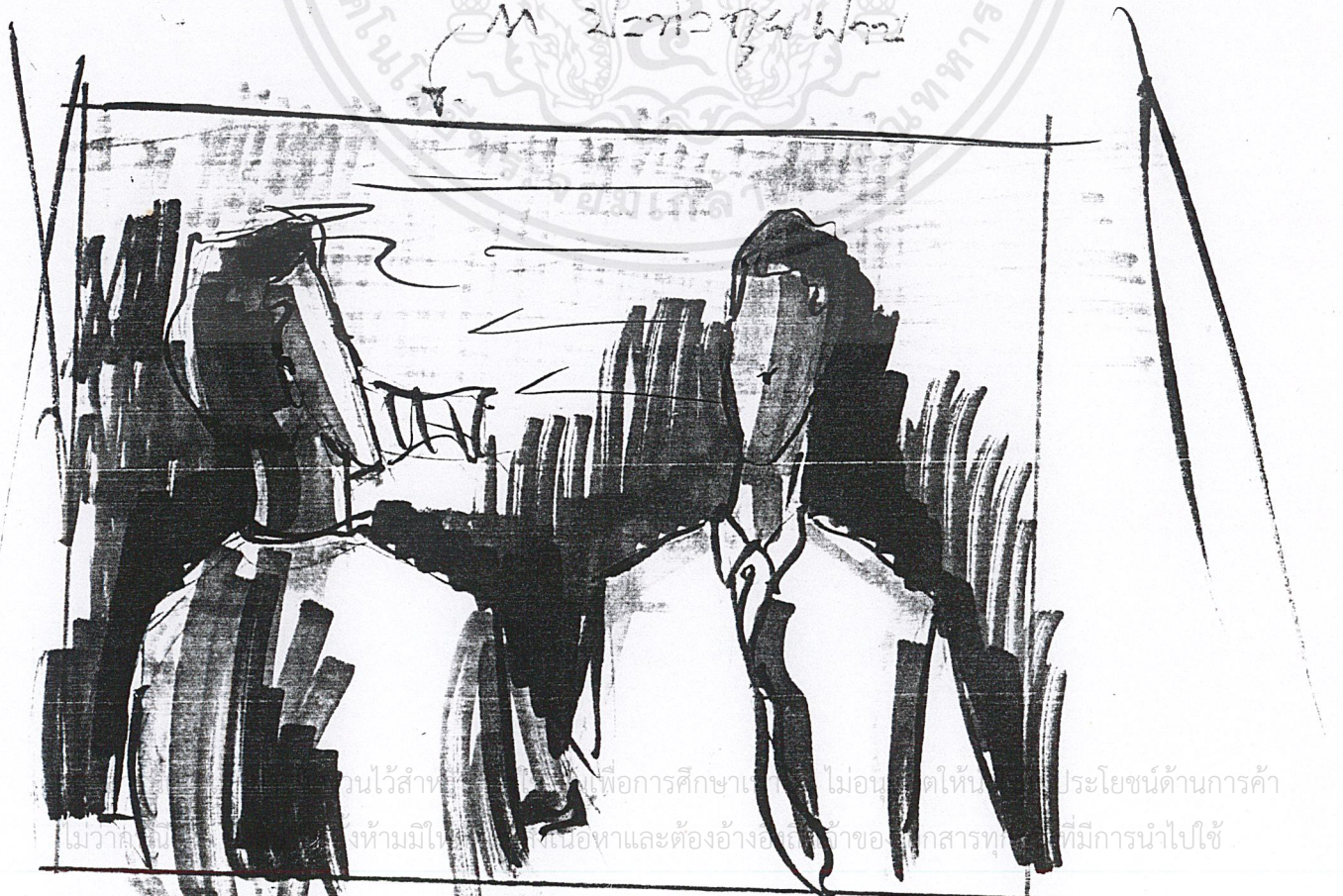

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่... กตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อี... สารทุกค... ใช้

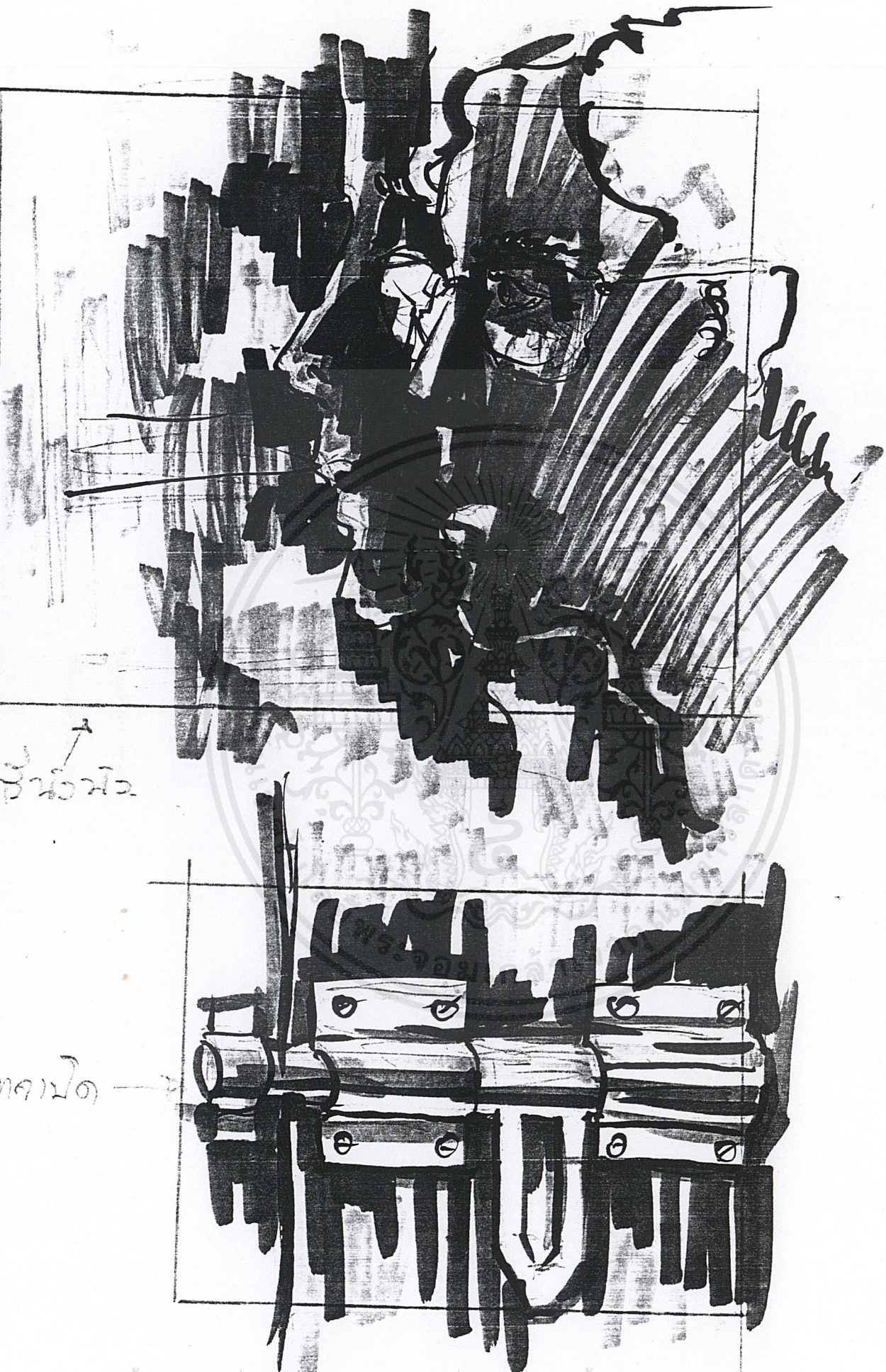

พวงโศปอระตัง
โศปอระตัง
โศปอระตัง

พวงโศปอระตัง

งานไว้สำหรับ... เพื่อการศึกษา... ไม่อนุญาตให้... อนุญาตให้นำไปใช้...

← สยาม

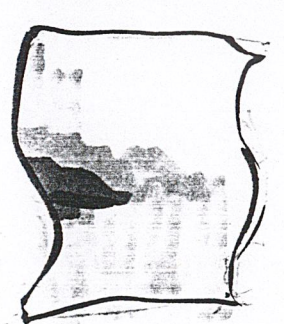
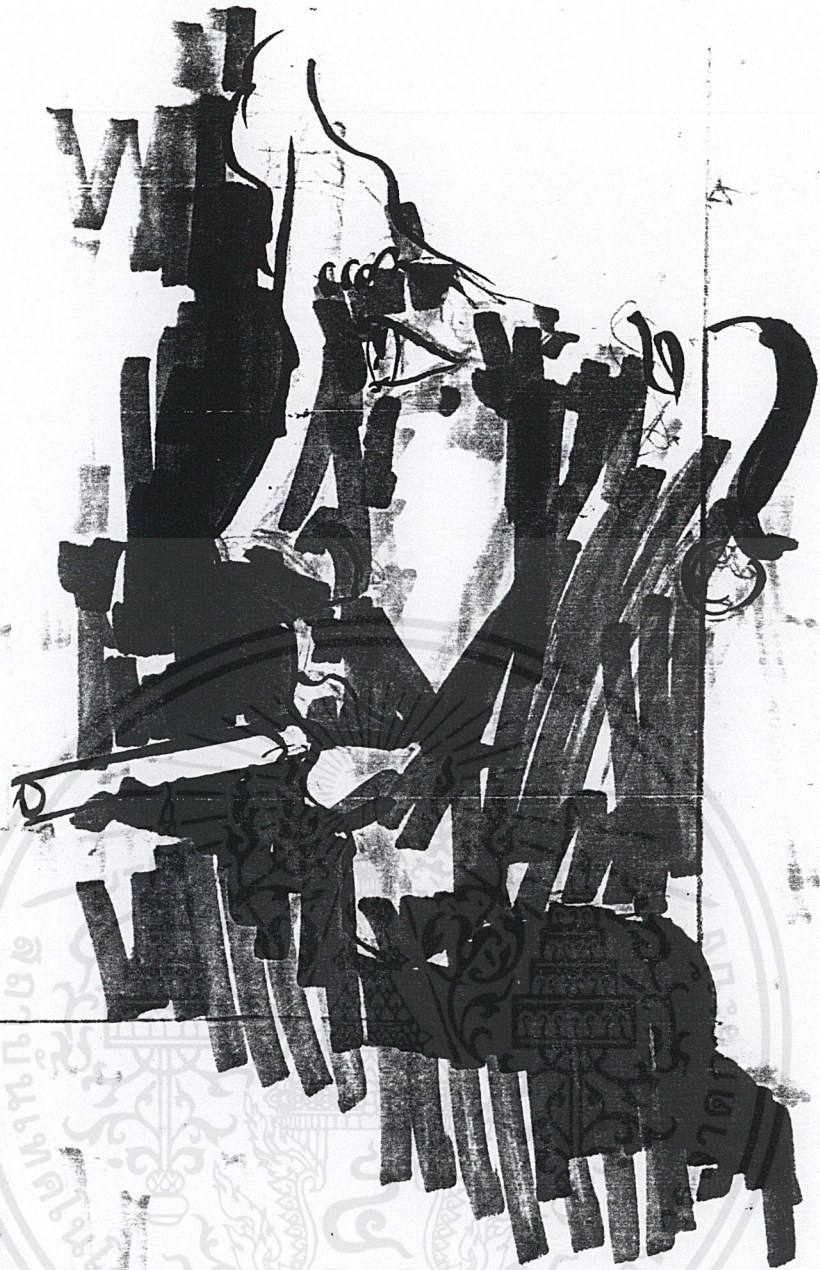
← ทงคาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระจิวอินทวิชญ์ พงษ์
 ๓๒๒/ระจิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สละให้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีโทษเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือ/สมุด ๑๗/๒๕
๑๑๖ ๓๖๖ ๒๕๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรีระ
กวี สิริธรรมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางธุรกิจ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

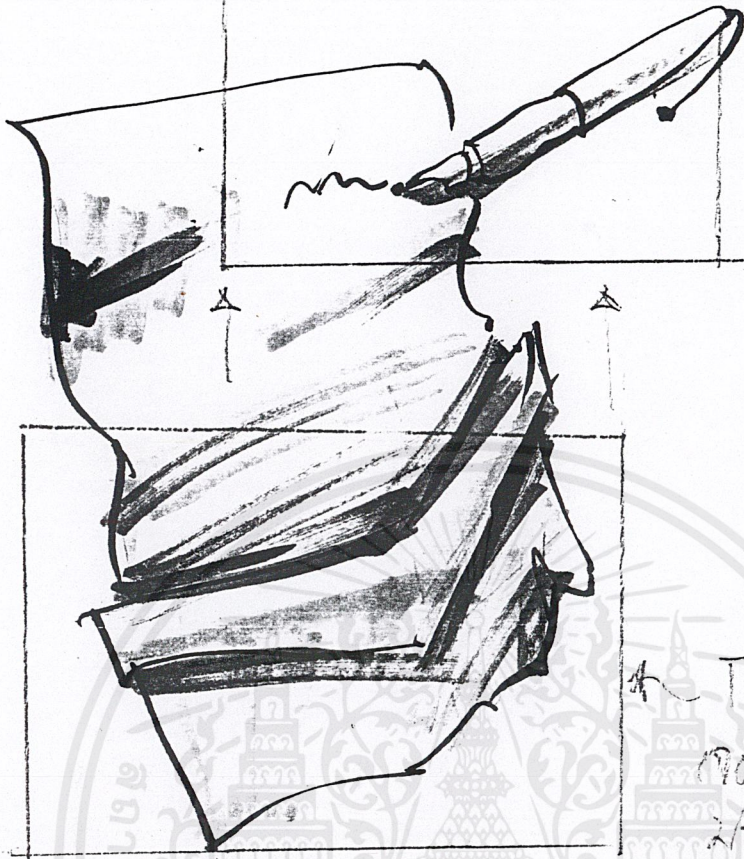

๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ ในวันงดดื่มสุรา

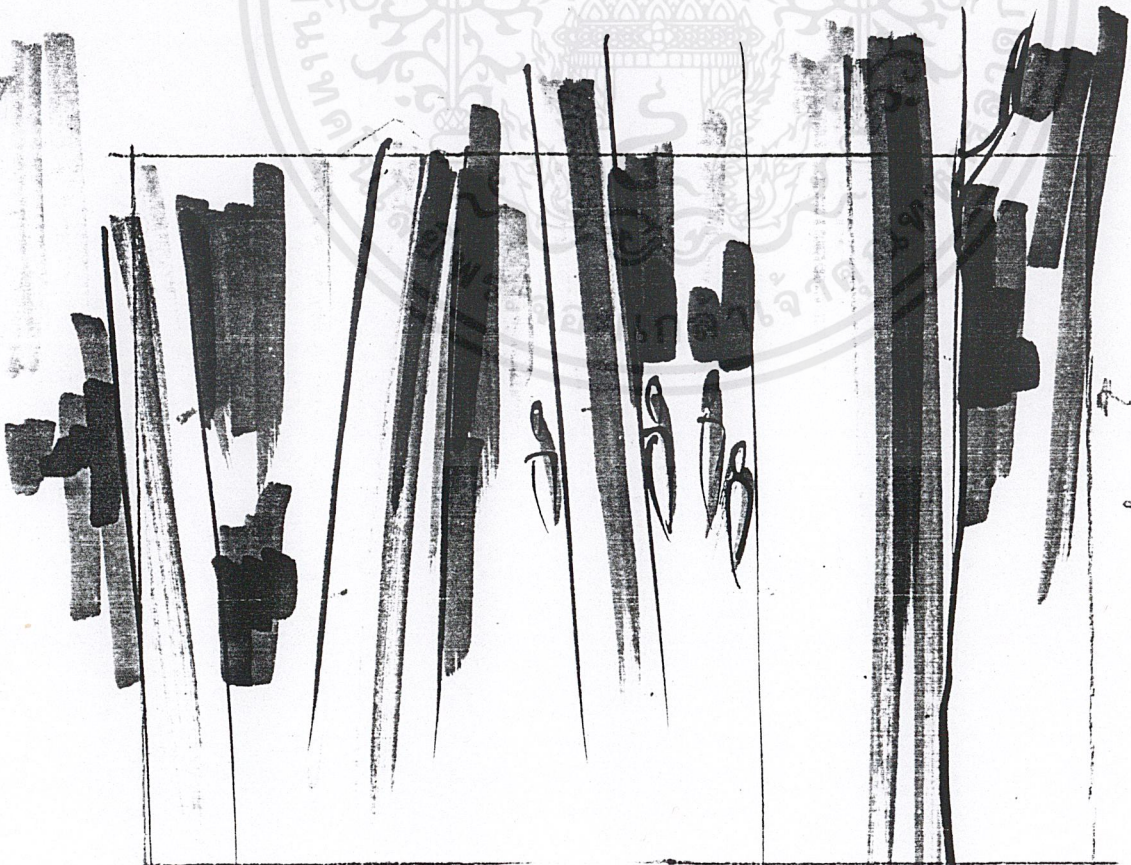

SERT
ศิริพร
ศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔ TILT ของพู่
 ตอนพู่แตะที่
 ๒/๓๓ เช่นเดียวกับ

๕ ทิศทาง
 ตามโอง
 ๒/๓๓
 ชัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นาม

เสด็จอนนทวาร อายุ ๒๕ ปี

116

เบงเข่ง เงยบธรรม

แสดงโทษ

ชาติ

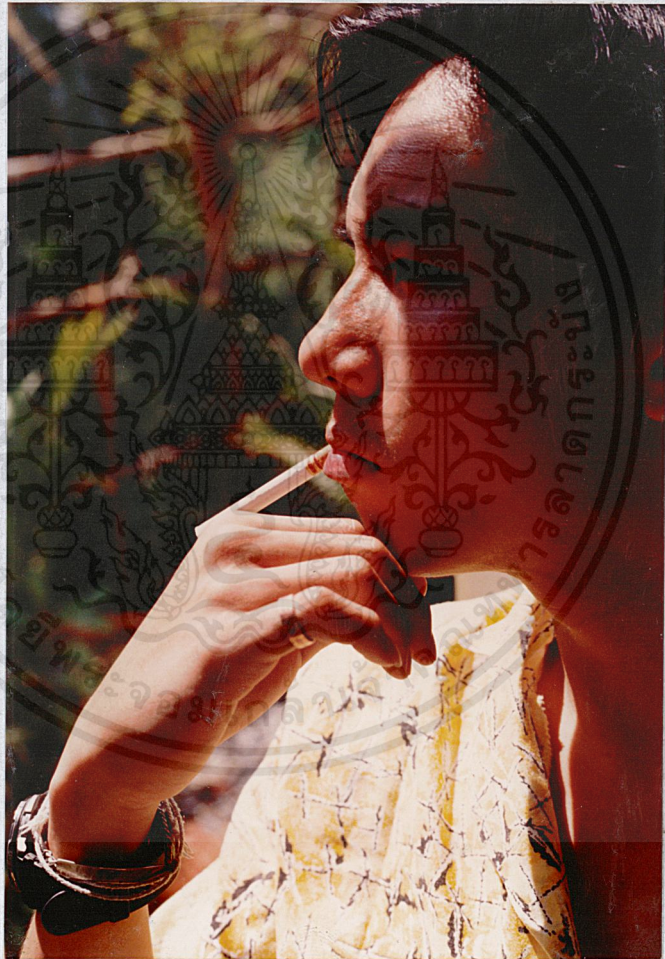
เทศะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประทีพ อาปีพทนาช อายุ 25 ปี
หน้าตาดี ฉลาด

แสดงโดย
นรสินธุ์ แพ้วสะอาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จรัส

ปลัดอำเภอ อายุ ๒๗ปี

11

แสงไกล

สิทธิเลข

ต้นหยงทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กา ร อ ก แ บ บ เ ค รื่ อ ง แ ต่ ง ก า ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปะทีว

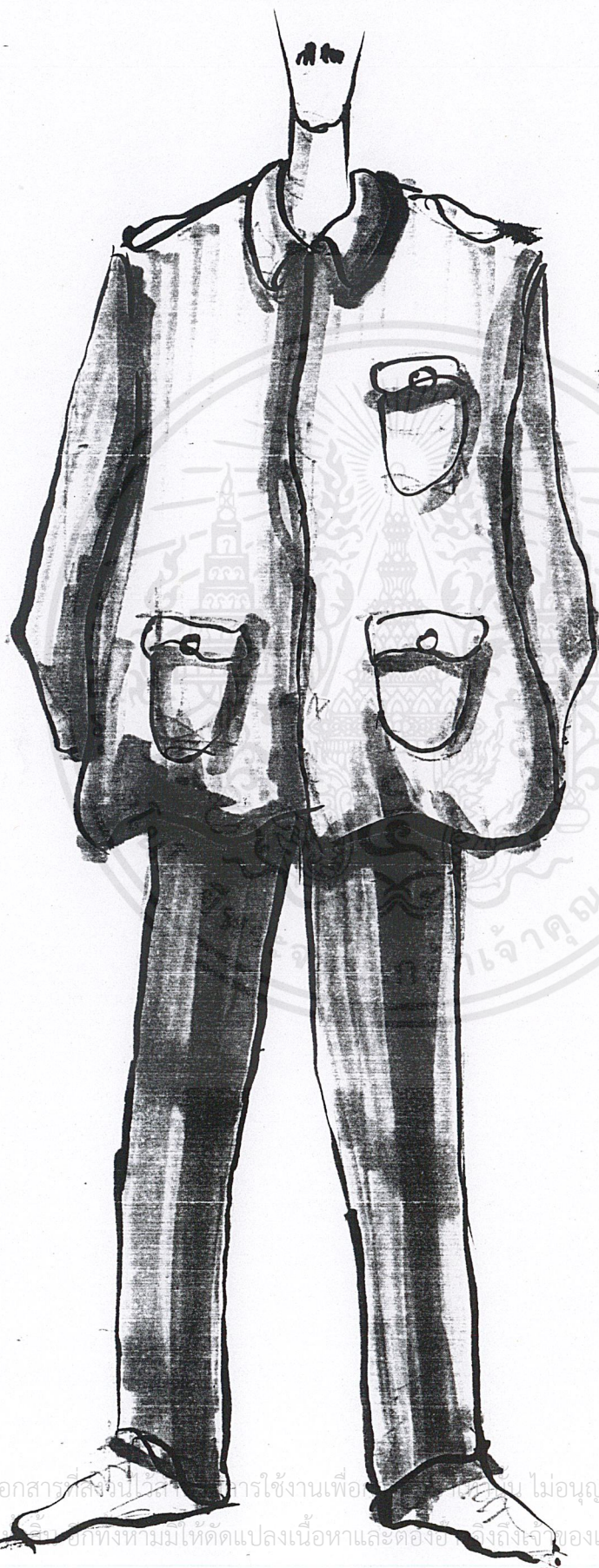
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๗๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งไปไว้สำหรับใช้งานเพื่อ... ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ... หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้อง... ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก า ร ถ า ย ตี า

และแล้ววันหยุดโลกก็มาถึง ก่อนหน้านั้นข้าพเจ้าสร้างฉากข้ามวันมาถึง เวลาเที่ยงของวันถ่ายทำ มันเป็นฉากหญิงจะใช้เรื่องราวส่วนใหญ่อยู่ในห้องนี้ ข้าพเจ้า จึงต้องพิธีพิถันและต้องยอมเสียเวลาให้กับมันมากเป็นพิเศษ แต่แล้วฉากที่คิดไว้ก็ต้อง เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ดังนั้นสิ่งที่คิดไว้จึงต้องเปลี่ยนไปด้วย ข้าพเจ้าได้เพื่อน มาช่วยจัดแสงให้จึงทำให้งานเสร็จไปอย่างรวดเร็ว และสวยงาม แต่แล้วข้าพเจ้าก็ พลาดอีกจนได้เพราะในคำวันนั้นเราจะเริ่มถ่ายกันโดยถ่ายเรียงตามข้อ แต่ข้าพเจ้า กลับลืมนัดคาราไปคนหนึ่งจึงทำให้ต้องถ่ายแบบข้ามข้อ ถ่ายเจาะเป็นคนๆไป ซึ่งเป็นผล ให้สายตากรองของนักมแสดงผิด ไปบ้าง

พอหลังจากนั้นการถ่ายทำในแต่ละวันเป็นไปอย่างไม้อากเหี้ยนนัก เพราะ ข้าพเจ้าได้รับการช่วยเหลือจากอาจารย์ เพื่อนๆ และรุ่นน้องอยู่ตลอด 4 วันของการ ถ่ายทำภายในโรงถ่าย จะมีก็แต่ตัวข้าพเจ้าเท่านั้นที่หาความพร้อมซักไม่ ฉากที่ได้ถ่าย แบบมานั้นไม่สามารถถ่ายกลับมาซึ่งอีกด้านหนึ่งได้ เราจึงต้องเสียเวลาในกินนั้นไป เปล่าๆ เพื่อจะสร้างฉากตั้งประตูให้เปิดได้แต่แล้วก็ล้มเหลว เข้าวันรุ่งขึ้นจึงเป็นวัน สุดท้ายของการถ่ายทำ ข้าพเจ้ายังเหลืออีก 4 ฉากที่จะต้องถ่าย เราตกลงกันว่า จะ ฝึกหัดหนึ่งฉากแล้วขยออกไปถ่ายวันหลัง เพราะข้าพเจ้าไม่มีชุด และนักแสดง ที่จะ ถ่ายฉากห้องพิจารณาคดี เมื่อใกล้จะเข้านิรุต เราได้เสร็จการถ่ายทำครั้งที่หนึ่ง

ประมาณ 3 อาทิตย์ต่อมาข้าพเจ้าก็ลองกลับมาถ่ายต่ออีกเพราะยัง ขาดส่วนอื่นๆอีกเล็กน้อย แล้วการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง "รอด...หมายเลข 2" ก็จบสิ้นลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

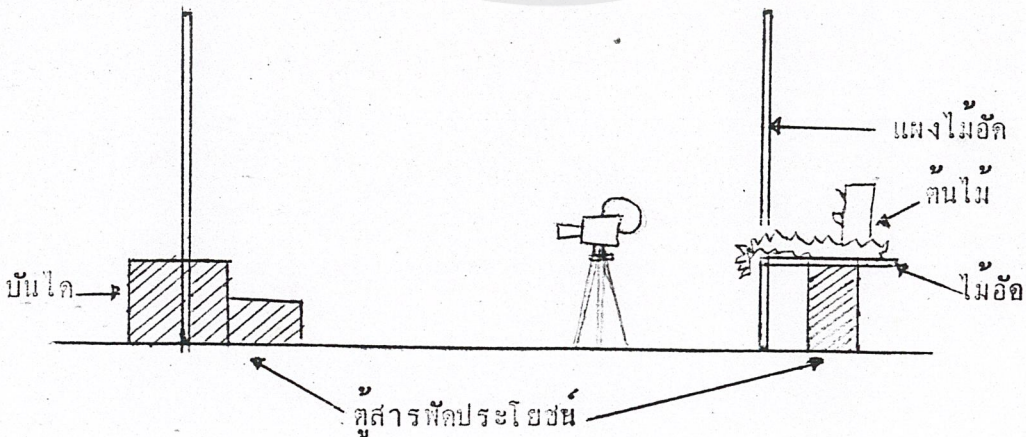
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีปัญหาก่อเกิดขึ้นมากมาย แต่จากความต้องการแรกที่จะพยายามสร้างฉากให้ได้ตามที่ต้องการ จึงต้องการที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้นให้จงได้ เพื่อว่าปัญหาและการแก้ปัญหาของข้าพเจ้าจะมีประโยชน์บ้าง สำหรับนักศึกษารุ่นต่อไป

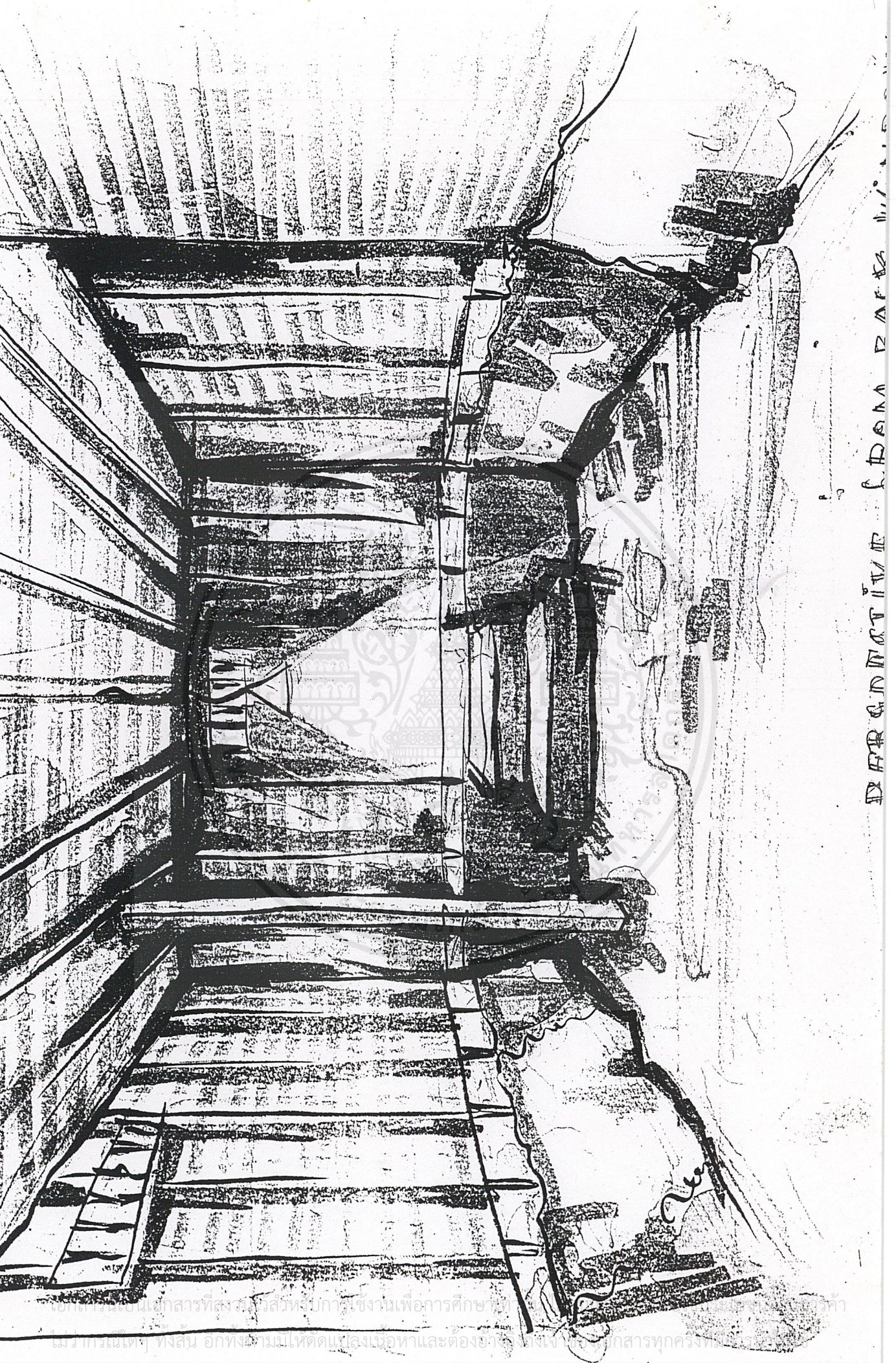
1. ห้องที่ลึกลงไปในดิน

นี้แหละ คือความต้องการของข้าพเจ้า แต่ในเมื่อข้าพเจ้าไม่สามารถขุดหินโรงถ่ายให้ลึกลงไปได้ ข้าพเจ้าจึงสร้างแผงใหญ่เหมือนกับว่ามีคนละกันส่วนกัน แล้วก็นำเอาตู้สารพัดประโยชน์ (กล่องสำหรับพินฉาก) มาทำเป็นบันได เพื่อให้นักแสดงเดินผ่านได้ ส่วนแผงไม้คานข้างข้าพเจ้าก็เจาะให้เห็นคานนอก แล้วก็เอาไม้อีกมาปูบนตู้สารพัดประโยชน์อีกทีแล้วก็หาต้นไม้ใหญ่มาขุดอีกชั้นใหญ่เหมือนว่าเป็นพื้นดิน

ภาพประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTERNATIONAL LIBRARY

ขอสงวนลิขสิทธิ์ในเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเด็ดขาดเผยแพร่และต้องอ้างถึงที่มาของเอกสารทุกครั้ง

บทสรุป

จนถึงตอนที่ "รอด...หมายเลข 2" ได้สำเร็จไปแล้วนั้น ข้าพเจ้าจะพอใจใน
ตอนต้นจนถึงตอนท้ายเรื่องติดในตอนที่ ห้า และเร็วจนลนดูไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น
ใครเป็นคนรอด และใครเป็นคนที่ไม่รอด

แต่ที่แน่ๆ ข้าพเจ้าคงจะไม่รอดถ้าข้าพเจ้าไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์ภาคเอกสารให้
สำเร็จล่วงหน้า เมื่อถึงตอนนั้นข้าพเจ้าก็ใกล้จะเสร็จภาคเอกสารแล้วซึ่งเหลืออยู่ไม่กี่บท
รวมทั้งบทสรุปนี้ด้วย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอแจกแจงบทสรุปออกเป็นส่วนๆตามขั้นตอนที่ข้าพเจ้า
ได้กระทำมา... ดังนี้

ขั้นเทพภาพยนตร์ - ข้าพเจ้าไม่สามารถทำภาพยนตร์ของข้าพเจ้าให้สมบูรณ์
แบบและเป็นธรรมชาติได้ เนื่องจากความไม่กล้าของตัวเองหรือความที่ไม่เคยสนใจศึกษา
และให้ความสำคัญในตัวภาพยนตร์เลย จนเมื่อถึงเวลาที่ข้าพเจ้าจะลงมือทำของตัวเอง
ข้าพเจ้าก็ทำไม่ได้ แต่แล้ววันหนึ่งก็ผ่านไปได้ตามที่เพราะข้าพเจ้าได้รุ่นน้องมาช่วย
เขียนบทภาพยนตร์ให้

ขั้นเตรียมการก่อนการถ่ายทำ เป็นขั้นตอนที่ข้าพเจ้าพยายามจะทำให้ทุกอย่าง
พร้อมที่สุดก่อนที่จะมีการถ่ายทำ แต่แล้วมันก็ไม่เป็นอย่างที่คาดคิดหมายอย่างถึงแม้ข้าพเจ้าว่า
คำหมกมุ่นใหญ่ที่อยู่ร่วมชะตากรรมกับข้าพเจ้าต้องลำบากทนทุกข์ตรมร่วมกับข้าพเจ้าในวัน
ถ่ายทำเต็มขั้นอีก 1 วัน 1 คืน

ขั้นการถ่ายทำ ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือจาก อาจารย์ เพื่อนๆ และรุ่น
น้องจนขั้นตอนนี้ผ่านพ้นไปได้ แล้วในขั้นนี้เองข้าพเจ้ารู้สึกชอบมากที่สุดที่ได้เห็นภาพในช่องมอง
ภาพที่งดงามจนข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อฟิล์มล้างออกมาแล้วคงจะดีแน่นอน แต่ผลออกมาฟิล์มที่ได้
... เบลอ (ไม่ชัด) ... เกือบทุกช็อต

ขั้นลำดับภาพ ข้าพเจ้าไม่ถนัดศึกษา และรู้ถึงธรรมชาติในการตัดต่อ ทำให้
ความล่องเงาของอารมณ์ในภาพยนตร์ขาดหายไป และจะต้องเสียเวลาอยู่มากในการเรียง
ภาพใหม่ ไล่เรียง กว่าที่จะสำเร็จออกมาที่ล่าช้าเกินกำหนดเวลาที่ส่งงานขั้นสุดท้ายไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าบทสรุปที่ฉลาดพริ้งของข้าพเจ้าในการทำภาพยนตร์
เรื่อง "รอด...หมายเลข ๕" นี้จะเป็นประโยชน์แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป
บ้างไม่มากนักน้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์ถือศิลปะแขนงหนึ่ง ซึ่งต้องใช้ความละเอียดอ่อน ความตั้งใจ และสมาธิในการสร้างสรรค์งานศิลปะชิ้นนั้นออกมา เมื่อไรก็ตามที่เฟลอเลอ หรือ ปล่อยวางไป ได้โปรดกลับมาตั้งใจใหม่อีกครั้ง อย่างน้อยมันก็จะ เป็นเครื่องแสดงว่า เราได้ทำอย่างดีที่สุด โดยที่ไม่ต้องกลับมานึกเสียใจภายหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภกรม กรีน. คนที่ลึบ. สำนักพิมพ์สุขภาพใจ, 2531

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง หน่วยที่ ๘ - 15 .นนทบุรี,

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รอต... หมายถึงเลข 2

S E C O N D M A N

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้